Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B** **EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 882/2004,**

29. aprill 2004,

ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks

(EÜT L 191, 28.5.2004, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Komisjoni määrus (EÜ) nr 776/2006, 23. mai 2006	L 136	3	24.5.2006
►**M2**	Nõukogu Määrus (EÜ) nr 1791/2006, 20. november 2006	L 363	1	20.12.2006

▼B

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 882/2004,

29. aprill 2004,

ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 37, 95 ja artikli 152 lõike 4 punkti b,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, ([1])

võttes arvesse regioonide komitee arvamust, ([2])

vastavalt asutamislepingu artiklis 251 sätestatud menetlusele ([3])

ning arvestades järgmist:

(1) Sööt ja toit peaksid olema ohutud ja tervislikud. Ühenduse seadusandlus sisaldab eeskirjade kogumit, et tagada selle eesmärgi saavutamine. Kõnealused eeskirjad hõlmavad nii sööda kui ka toidu tootmist ja turuleviimist.

(2) Sööda- ja toidualaste õigusnormide põhieeskirjad on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määruses (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja nähakse ette toidu ohutusega seotud menetlused. ([4])

(3) Lisaks kõnealustele põhieeskirjadele hõlmavad konkreetsemad sööda- ja toidualased õigusnormid erinevaid valdkondi, näiteks loomasöödad, sealhulgas ravimsööt, sööda- ja toiduhügieen, zoonoosid, loomsed kõrvalsaadused, jäägid ja saasteained, tervishoidu mõjutavate loomataudide tõrje ja likvideerimine, sööda ja toidu märgistamine, pestitsiidid, sööda- ja toidulisandid, vitamiinid, mineraalsoolad, mikroelemendid ja muud söödalisandid, toiduga kokkupuutuvad materjalid, nõuded kvaliteedi ja koostise kohta, joogivesi, ioniseerimine, uuendtoidud ja geneetiliselt muundatud organismid.

(4) Ühenduse sööda- ja toidualased õigusnormid tuginevad põhimõttele, et sööda- ja toidukäitlejad vastutavad nende kontrolli all olevates ettevõtetes tootmise, töötlemise ja turustamise kõigis etappides selle tagamise eest, et sööt ja toit vastaksid nende tegevusega seotud sööda- ja toidualaste õigusnormide nõuetele.

(5) Loomade tervishoid ja heaolu on olulised tegurid, mis soodustavad toidu kvaliteeti ja ohutust, loomataudide leviku vältimist ja loomade humaanset kohtlemist. Neid küsimusi reguleerivad eeskirjad on sätestatud mitme õigusaktiga. Kõnealused õigusaktid määratlevad füüsiliste ja juriidiliste isikute kohustused loomater-

([1]) ELT C 234, 30.9.2003, lk 25.
([2]) ELT C 23, 27.1.2004, lk 14.
([3]) Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2004. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 26. aprilli 2004. aasta otsus.
([4]) EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1642/2003 (ELT L 245, 29.9.2003, lk 4).

▼B

vishoidu ja loomade heaolu ning pädevate asutuste kohustusi silmas pidades.

(6) Liikmesriigid peaksid jõustama sööda- ja toidualased õigusnormid, loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevad eeskirjad ning jälgima ja kontrollima nende asjaomaste nõuete täitmist ettevõtjate poolt kõigis tootmise, töötlemise ja turustamise etappides. Selleks tuleb korraldada ametlikke kontrolle.

(7) Seepärast on asjakohane kehtestada ühenduse tasandil kõnealuste kontrollide korraldamise üldiste eeskirjade ühtlustatud raamistik. Kogemustele tuginedes on asjakohane hinnata, kas selline üldine raamistik toimib nõuetekohaselt, eelkõige loomatervishoiu ja loomade heaolu valdkonnas. Seepärast on asjakohane, et komisjon esitaks aruande koos võimalike vajalike ettepanekutega.

(8) Üldreeglina ei peaks kõnealune ühenduse raamistik hõlmama ametlikke kontrolle seoses taimedele ja taimsetele saadustele kahjulike organismidega, kuna need kontrollid on juba piisavalt reguleeritud nõukogu 8. mai 2000. aasta direktiiviga 2000/29/EÜ (taimedele või taimsetele saadustele kahjulike organismide ühendusse sissetoomise ja seal levimise vastu võetavate kaitsemeetmete kohta). ([1]) Käesoleva määruse teatavad aspektid peaksid siiski kehtima ka taimetervise sektori suhtes, eelkõige need, mis käsitlevad mitmeaastaste riiklike kontrollikavade loomist ja ühenduse ülevaatusi liikmesriikides ja kolmandates riikides. Seepärast on vaja direktiivi 2000/29/EÜ vastavalt muuta.

(9) Nõukogu 24. juuni 1991. aasta määrus (EMÜ) nr 2092/91 (põllumajandustoodete mahepõllundustootmise ning põllumajandustoodete ja toiduainete puhul sellele viitavate märgiste kohta), ([2]) nõukogu 14. juuli 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2081/92 (põllumajandustoodete ja toiduainete geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta) ([3]) ja nõukogu 14. juuli 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2082/92 (põllumajandustoodete ja toiduainete eripärasertifikaatide kohta) ([4]) sisaldavad erimeetmeid nendes sisalduvate nõuete täitmise kontrollimiseks. Käesoleva määruse nõuded peaksid olema piisavalt paindlikud, et arvestada kõnealuste valdkondade eripära.

(10) Põllumajandustoodete turgude (põllukultuurid, vein, oliiviõli, puu- ja köögiviljad, humalad, piim ja piimasaadused, veise- ja vasikaliha, lamba- ja kitseliha ning mesi) ühise korralduse eeskirjade täitmise kontrollimiseks on juba kasutusel sissetöötatud spetsiaalne kontrollisüsteem. Seepärast ei peaks käesolev määrus olema kohaldatav kõnealuste valdkondade suhtes, seda enam, et käesoleva määruse eesmärgid erinevad eesmärkidest, mida taotletakse põllumajandustoodete turgude ühise korralduse kontrollimehhanismidega.

(11) Ametlike kontrollide tegemise alal pädevad asutused peaksid vastama mitmetele tegevuskriteeriumidele, et tagada nende erapooletus ja tõhusus. Neil peaks olema piisav arv sobiva kvalifikatsiooniga kogenud töötajaid ning piisavad vahendid ja seadmed tööülesannete nõuetekohaseks täitmiseks.

(12) Ametlike kontrollide tegemisel tuleb kasutada selleks otstarbeks väljatöötatud asjakohaseid meetodeid, sealhulgas korralisi seirekontrolle ja intensiivsemaid kontrolle, näiteks ülevaatusi, vastavustõendamisi, auditeid, proovide võtmist ja proovide analüüsimist. Kõnealuste meetodite õige rakendamine eeldab ametlikke

([1]) EÜT L 169, 10.7.2000, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2004/31/EÜ (ELT L 85, 23.3.2004, lk 18).
([2]) EÜT L 198, 22.7.1991, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 392/2004 (EÜT L 65, 3.3.2004, lk 1).
([3]) EÜT L 208, 24.7.1992, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 806/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 1).
([4]) EÜT L 208, 24.7.1992, lk 9. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 806/2003.

▼B

kontrolle tegevate töötajate asjakohast väljaõpet. Väljaõpe on vajalik ka selle tagamiseks, et pädevad asutused võtaksid otsuseid vastu ühtsel viisil, eelkõige seoses ohuanalüüsi ja kriitiliste kontrollpunktide (HACCP) põhimõtete rakendamisega.

(13) Ametlike kontrollide sagedus peaks olema korrapärane ja riskiga võrreldes proportsionaalne, võttes arvesse sööda- ja toidukäitlejate poolt tehtud kontrollide tulemusi HACCP-põhiste kontrolliprogrammide või kvaliteeditagamisprogrammide alusel, kui kõnealused programmid on mõeldud sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade nõuete täitmiseks. Nõuete mittetäitmise kahtluse korral tuleks teha ühekordseid kontrolle. Lisaks sellele tuleks ühekordseid kontrolle teha igal ajal, isegi kui vastavus nõuetele ei ole kaheldav.

(14) Ametlikud kontrollid peaksid toimuma dokumenteeritud korra alusel, et tagada nende kontrollide ühtne ja püsivalt kõrge kvaliteediga sooritamine.

(15) Pädevad asutused peaksid tagama selle, et kui ametlike kontrollide tegemisega on seotud erinevad kontrolliüksused, kasutatakse ja rakendatakse tõhusalt asjakohaseid kooskõlastusmenetlusi.

(16) Pädevad asutused peaksid tagama ka selle, et kui ametlike kontrollide tegemise pädevus on delegeeritud kesktasandilt piirkondlikule või kohalikule tasandile, toimub kesktasandi ja kõnealuse piirkondliku või kohaliku tasandi vahel tõhus ja tõhus kooskõlastamine.

(17) Ametlike proovide analüüsiga seotud laboratooriumid peaksid töötama rahvusvaheliselt heakskiidetud korra või kriteeriumide põhiste toimimisnormide kohaselt ja kasutama analüüsimeetodeid, mis on võimalikult suurel määral valideeritud. Kõnealustes laboratooriumides peaks eelkõige olema seadmed, mis võimaldavad õigesti määrata standardeid, näiteks ühenduse õigusega reguleeritud maksimaalseid jääkide tasemeid.

(18) Ühenduse ja riiklike referentlaboratooriumide määramine peaks aitama kaasa kõrgekvaliteediliste ja ühtsete analüüsitulemuste saamisele. Kõnealust eesmärki on võimalik saavutada selliste meetmetega, nagu valideeritud analüütiliste meetodite kohaldamine, võrdlusmaterjali kättesaadavuse tagamine, võrdlevate katsete korraldamine ja laboritöötajate koolitamine.

(19) Referentlaboratooriumide tegevus peaks hõlmama kõiki sööda- ja toidualaste õigusnormidega reguleeritud ja loomatervishoiuga seotud valdkondi, eelkõige neid, mille puhul on tarvis täpseid analüütilisi ja diagnostilisi tulemusi.

(20) Euroopa Standardikomitee (CEN) on ametlike kontrollidega seotud arvukate tegevuste jaoks välja töötanud käesoleva määruse mõistes asjakohased Euroopa standardid. Kõnealused Euroopa standardid on eelkõige seotud katselaborite tegevuse ja hindamisega ning kontrolliorganite tegevuse ja akrediteerimisega. Rahvusvaheline Standardiorganisatsioon (ISO) ning Rahvusvaheline Puhta Keemia ja Rakenduskeemia Liit (IUPAC) on koostanud ka rahvusvahelised standardid. Kõnealused standardid võivad teatavatel selgepiirilistel juhtudel olla asjakohased käesoleva määruse mõistes, võttes arvesse seda, et paindlikkuse ja rentaabluse tagamiseks on sööda- ja toidualastes õigusnormides sätestatud toimekriteeriumid.

(21) Tuleks ette näha kord kontrollimisega seotud spetsiifiliste ülesannete täitmise pädevuse delegeerimiseks pädevalt asutuselt kontrolliorganile ning sellise delegeerimise tingimused.

(22) Pädevate asutuste koostööks liikmesriikides ja liikmesriikide vahel peaks olemas olema asjakohane kord eelkõige juhul, kui ametlike kontrollide tulemusena selgub, et sööda- ja toiduprobleemid on ühe liikmesriigi piiridest laiemad. Sellise koostöö

▼B

hõlbustamiseks peaksid liikmesriigid määrama ühe või mitu kontaktasutust, kelle ülesandeks on abitaotluste edastamise ja vastuvõtmise kooskõlastamine.

(23) Vastavalt määruse (EÜ) nr 178/2002 artiklile 50 teavitavad liikmesriigid komisjoni, kui neil on teavet tõsise otsese või kaudse toidust või söödast tuleneva ohu kohta inimeste tervisele.

(24) On oluline luua ühtne kord ühenduse territooriumile sissetoodava kolmandatest riikidest pärit sööda ja toidu kontrollimiseks, võttes arvesse seda, et ühtlustatud impordikord on juba kehtestatud loomse päritoluga toidu suhtes nõukogu direktiiviga 97/78/EÜ ([1]) ja elusloomade suhtes nõukogu direktiiviga 91/496/EMÜ ([2]).

See olemasolev kord toimib nõuetekohaselt ja tuleks säilitada.

(25) Direktiivis 97/78/EÜ nimetatud kolmandatest riikidest pärit sööda ja toidu kontrollid piirduvad veterinaariaalaste aspektidega. Kõnealuseid kontrolle on tarvis täiendada ametlike kontrollidega nende aspektide osas, mis ei ole kaetud veterinaarkontrollidega, näiteks seoses lisaainete, märgistamise, jälgitavuse, toidu ja toiduga kokku puutuvate materjalide kiiritamisega.

(26) Ühenduse õigusnormid näevad ette ka imporditud sööda kontrollimise korra nõukogu 25. oktoobri 1995. aasta direktiiviga 95/53/EÜ, millega määratakse kindlaks loomasöötade ametlikku kontrollimist reguleerivad põhimõtted. ([3]) Kõnealune direktiiv sisaldab põhimõtteid ja korda, mida liikmesriigid peavad kohaldama imporditud sööda lubamisel vabasse ringlusse.

(27) On asjakohane kehtestada ühenduse eeskirjad, et tagada kolmandatest riikidest pärit sööda ja toidu esitamine ametlikuks kontrollimiseks enne ühenduses vabasse ringlusse lubamist. Erilist tähelepanu tuleb pöörata sellise sööda ja toidu impordikontrollile, mille puhul võib esineda kõrgendatud saastumise oht.

(28) Samuti tuleks sätestada ametlike kontrollide korraldamine seoses sööda ja toiduga, mis tuuakse ühenduse territooriumile muude tollimenetluste kui vaba ringluse korras, eelkõige seoses sööda ja toiduga, mis tuuakse sisse nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92 (millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik) ([4]) artikli 4 lõike 16 punktides b–f nimetatud tolliprotseduuride alusel, samuti seoses nende sisenemisega vabatsooni või vabalattu. See hõlmab sööda ja toidu sissetoomist kolmandatest riikidest rahvusvaheliste transpordivahendite reisijate poolt ja posti teel saadetavate pakkidega.

(29) Sööda ja toidu ametlike kontrollide eesmärgil on vaja määratleda ühenduse territoorium, kus kehtivad eeskirjad, et tagada kõnealusele territooriumile sissetoodava sööda ja toidu esitamine käesoleva määrusega sätestatud kontrollide tegemiseks. See territoorium ei tarvitse olla sama, nagu on ette nähtud asutamislepingu artiklis 299 või määratletud määruse (EMÜ) nr 2913/92 artiklis 3.

(30) Kolmandatest riikidest pärit sööda ja toidu ametlike kontrollide tõhusama korraldamise tagamiseks ja kaubandusvoogude võimaldamiseks võib osutuda vajalikuks kindlate tollipiiride ületamise kohtade määramine kolmandatest riikidest pärit sööda ja toidu

([1]) Nõukogu 18. detsembri 1997. aasta direktiiv 97/78/EÜ, milles sätestatakse kolmandatest riikidest ühendusse toodavate toodete veterinaarkontrolli põhimõtted (EÜT L 24, 30.1.1998, lk 9).

([2]) Nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiiv 91/496/EMÜ, milles sätestatakse kolmandatest riikidest ühendusse toodavate loomade veterinaarkontrolli põhimõtted (EÜT L 268, 24.9.1991, lk 56). Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 96/43/EÜ (EÜT L 162, 1.7.1996, lk 1).

([3]) EÜT L 265, 8.11.1995, lk 17. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2001/46/EÜ (EÜT L 234, 1.9.2001, lk 55).

([4]) EÜT L 302, 19.10.1992, lk 1. Määrust on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 2700/2000 (EÜT L 311, 12.12.2000, lk 17).

▼B

toomiseks ühenduse territooriumile. Samuti võib olla vajalik nõuda etteteatamist kaupade ühenduse territooriumile saabumise kohta. Tuleks tagada, et igas määratud tollipiiri ületamise kohas oleksid olemas asjakohased vahendid kontrollide tegemiseks mõistliku tähtaja jooksul.

(31) Kolmandatest riikidest pärit sööda ja toidu ametlike kontrollide eeskirjade kehtestamisel tuleb tagada, et pädevad asutused ja tolliteenistused töötaksid üheskoos, võttes arvesse tõsiasja, et sellekohased eeskirjad on juba olemas nõukogu 8. veebruari 1993. aasta määruses (EMÜ) nr 339/93 kolmandatest riikidest imporditud toodete tooteohutuse eeskirjadele vastavuse kontrolli kohta. ([1])

(32) Ametlike kontrollide korraldamiseks peaksid olemas olema piisavad rahalised vahendid. Seetõttu peaks liikmesriikide pädevatel asutustel olema lõivustamise või maksustamise võimalus, et katta ametlike kontrollidega seoses kantud kulusid. Selle protsessi käigus on liikmesriikide pädevatel asutustel vabadus kehtestada lõive ja makse fikseeritud summadena, mis tuginevad kantud kuludele ja võtavad arvesse ettevõtjate konkreetset olukorda. Lõivude kohaldamisel käitlejate suhtes peaksid kehtima ühised põhimõtted. Seepärast on asjakohane sätestada ülevaatuslõivude taseme määramise kriteeriumid. Impordikontrolli suhtes kohaldatavate lõivude osas on asjakohane kehtestada otseselt peamiste impordiartiklite tariifid nende ühtse kohaldamise tagamist ja kaubandushäirete vältimist silmas pidades.

(33) Ühenduse sööda- ja toidualased õigusnormid näevad ette teatavate sööda- ja toidukäitlemisettevõtjate registreerimise või heakskiitmise pädeva asutuse poolt. Eelkõige kehtib see Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 852/2004 (toiduainete hügieeni kohta), ([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 853/2004 (milles sätestatakse loomsete saaduste hügieeni erinõuded), ([69]) nõukogu 22. detsembri 1995. aasta direktiivi 95/69/EÜ (millega nähakse ette teatavate loomatoidusektoris tegutsevate ettevõtete ja vahendajate heakskiitmise ja registreerimise tingimused ja kord) ([3]) ja tulevase söödahügieeni käsitleva määruse suhtes.

Tuleb kehtestada kord, millega tagatakse sööda- ja toidukäitlemisettevõtjate registreerimine ja heakskiitmine tõhusal ja läbipaistval viisil.

(34) Ametlike kontrollide osas globaalse ja ühtse lähenemise tagamiseks peaksid liikmesriigid kehtestama ja rakendama mitmeaastaseid riiklike kontrollikavu vastavalt ühenduse tasandil koostatud laiaulatuslikele suunistele. Kõnealused suunised peaksid edendama ühtseid riiklikke strateegiaid ning kindlaks tegema riskidest tulenevad prioriteedid ja kõige tõhusamad kontrollimenetlused. Ühenduse strateegia peaks kontrollide tegemise suhtes rakendama igakülgset ja integreeritud lähenemist. Teatavate kehtestamisele kuuluvate tehniliste suuniste mittesiduvat laadi silmas pidades on asjakohane kehtestada need komitee konsultatiivse menetluse kaudu.

(35) Mitmeaastased riiklikud kontrollikavad peaksid hõlmama sööda- ja toidualaseid õigusnorme ning loomatervishoidu ja loomade heaolu reguleerivaid õigusakte.

(36) Mitmeaastased riiklikud kontrollikavad peaksid looma ühenduse inspekteerimistalitustele kindla aluse kontrollide läbiviimiseks liikmesriikides. Kontrollikavad peaksid võimaldama komisjoni inspekteerimistalitustel kindlaks teha, kas ametlikke kontrolle liik-

([1]) EÜT L 40, 17.2.1993, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 806/2003.
([2]) ELT L 139, 30.4.2004.
([3]) EÜT L 332, 30.12.1995, lk 15. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 806/2003.

▼B

mesriikides korraldatakse kooskõlas käesolevas määruses sätestatud kriteeriumidega. Vajaduse korral ja eelkõige juhul kui liikmesriikide audit seoses mitmeaastaste kontrollikavadega toob ilmsiks puudusi või eiramisi, tuleb teha üksikasjalikud ülevaatused ja auditid.

(37) Liikmesriikidelt tuleks nõuda iga-aastase aruande esitamist komisjonile, mis sisaldab teavet mitmeaastaste kontrollikavade rakendamise kohta. Kõnealune aruanne peaks andma eelnenud aasta jooksul sooritatud ametlike kontrollide ja auditite tulemused ning vajaduse korral algse kontrollikava ajakohastuse nimetatud tulemustest lähtuvalt.

(38) Ühenduse kontrollid liikmesriikides peaksid võimaldama komisjoni kontrollitalitustel kindlaks teha, kas sööda- ja toidualaseid õigusnorme ning loomatervishoidu ja loomade heaolu reguleerivaid õigusakte rakendatakse kogu ühenduses ühtsel ja õigel viisil.

(39) Ühenduse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja vajaduse korral loomade heaolu käsitlevate õigusaktide täitmise kontrollimiseks on vaja ühenduse kontrolle kolmandates riikides. Ka kolmandatel riikidel võidakse paluda esitada teavet oma kontrollisüsteemide kohta. Nimetatud teave, mis tuleks kehtestada ühenduse suunistele tuginedes, peaks moodustama aluse järgnevatele ühenduse kontrollidele, mida tuleks teha peamisi ühendusse eksportivaid sektoreid hõlmavas multidistsiplinaarses raamistikus. Kõnealune areng peaks võimaldama kehtiva korra lihtsustumist, edendama tõhusat kontrollialast koostööd ja sellest tulenevalt soodustama kaubavooge.

(40) Tagamaks, et imporditud kaubad on kooskõlas või samaväärsed ühenduse sööda- ja toidualaste õigusnormidega, on vaja kehtestada kord, mis võimaldab imporditingimuste ja vajaduse korral sertifitseerimisnõuete määratlemist.

(41) Sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu reguleerivate eeskirjade rikkumine võib seada ohtu inimeste tervise, loomatervishoiu ja loomade heaolu. Seepärast peaksid selliste rikkumistega kogu ühenduses siseriiklikul tasandil kaasnema tõhusad, hoiatavad ja proportsionaalsed meetmed.

(42) Kõnealused meetmed peaksid hõlmama pädevate asutuste haldusmeetmeid liikmesriikides, kus on selleks otstarbeks olemas vastav kord. Sellise korra eeliseks on võimalus kiireks tegutsemiseks olukorra taastamise nimel.

(43) Käitlejatel peaks olema õigus pädeva asutuse poolt ametlike kontrollide tulemusel vastuvõetud otsuste edasikaebamiseks ja neid tuleks kõnealusest õigusest teavitada.

(44) On asjakohane võtta arvesse arengumaade ja eelkõige vähimarenenud maade erivajadusi ning rakendada sellekohaseid meetmeid. Komisjon peaks pühenduma arengumaade toetamisele seoses sööda- ja toiduohutusega, mis on inimeste tervise ja kaubanduse arengu oluline element. Sellist toetamist tuleks organiseerida ühenduse arengukoostöö põhimõtete kontekstis.

▼B

(45) Käesolevas määruses sisalduvad eeskirjad on aluseks integreeritud ja horisontaalsele lähenemisele, mis on vajalik ühtsete kontrollipõhimõtete rakendamiseks sööda- ja toiduohutuse, loomatervishoiu ja loomade heaolu suhtes.

Siiski peaks jätma ruumi vajaduse korral konkreetsete kontrollieeskirjade väljatöötamiseks, näiteks seoses teatavate saasteainete puhul jääkide maksimaalse taseme kehtestamisega ühenduse tasandil. Analoogselt tuleks säilitada konkreetsemad eeskirjad, mis on sööda ja toidu, loomatervishoiu ja loomade heaolu kontrolli valdkonnas juba olemas. Nende hulka kuuluvad eelkõige järgmised õigusaktid: direktiiv 96/22/EÜ, ([1]) direktiiv 96/23/EÜ, ([2]) määrus (EÜ) nr 854/2004, ([3]) määrus (EÜ) nr 999/2001, ([4]) määrus (EÜ) nr 2160/2003, ([5]) direktiiv 86/362/EMÜ, ([6]) direktiiv 90/642/EMÜ ([7]) ja sellest tulenevad rakenduseeskirjad, direktiiv 92/1/EMÜ, ([8]) direktiiv 92/2/EMÜ ([9]) ja loomataudide, näiteks suu- ja sõrataudi, sigade katku jne, tõrjet käsitlevad õigusaktid ning nõuded loomade heaolu puudutavate ametlike kontrollide kohta.

(46) Käesolev määrus reguleerib valdkondi, mis on juba reguleeritud teatavate praegu kehtivate õigusaktidega. Seepärast on asjakohane tunnistada kehtetuks eelkõige järgmised sööda- ja toidualast kontrolli käsitlevad õigusaktid ja asendada need käesoleva määruse eeskirjadega: nõukogu direktiiv 70/373/EMÜ; ([10]) nõukogu direk-

---

([1]) Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiv 96/22/EÜ (mis käsitleb teatavate hormonaalse või türeostaatilise toimega ainete ja beetaagonistide kasutamise keelamist loomakasvatuses) (EÜT L 125, 23.5.1996, lk 3). Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/74/EÜ (ELT L 262, 14.10.2003, lk 17).

([2]) Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiv 96/23/EÜ, millega nähakse ette teatavate ainete ja nende jääkide kontrollimise meetmed elusloomades ja loomsetes saadustes (EÜT L 125, 23.5.1996, lk 10). Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 806/2003.

([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 854/2004, millega sätestatakse erieeskirjad inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste ametliku kontrolli korraldamise kohta, (ELT L 139, 30.4.2004, lk 206).

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 999/2001, millega kehtestatakse teatavate transmissiivse spongioosse entsefalopaatia vältimise, kontrolli ja likvideerimise üksikasjalikud eeskirjad (EÜT L 147, 31.5.2001, lk 1). Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 2245/2003 (ELT L 333, 20.12.2003, lk 28).

([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2160/2003 salmonella ja teiste toidupõhiste zoonootilise toimega mõjurite kontrolli kohta (ELT L 325, 12.12.2003, lk 1).

([6]) Nõukogu 24. juuli 1986. aasta direktiiv 86/362/EMÜ teraviljas sisalduvate ja selle pinnal esinevate pestitsiidide jääkide piirnormide kehtestamise kohta (EÜT L 221, 7.8.1986, lk 37). Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2004/2/EÜ (ELT L 14, 21.1.2004, lk 10).

([7]) Nõukogu 27. novembri 1990. aasta direktiiv 90/642/EMÜ teatavates taimsetes saadustes, sealhulgas puu- ja köögiviljas, sisalduvate ja nende pinnal esinevate pestitsiidide jääkide piirnormide kehtestamise kohta (EÜT L 350, 14.12.1990, lk 71). Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2004/2/EÜ.

([8]) Komisjoni 13. jaanuari 1992. aasta direktiiv 92/1/EMÜ temperatuuriseire kohta inimtoiduks mõeldud kiirkülmutatud toiduainete transpordivahendites, lao- ja säilitusruumides (EÜT L 34, 11.2.1992, lk 28).

([9]) Komisjoni 13. jaanuari 1992. aasta direktiiv 92/2/EMÜ, millega sätestatakse proovivõtumenetlus ja ühenduse analüüsimeetod inimtoiduks mõeldud kiirkülmutatud toitude temperatuuri ametlikuks kontrolliks (EÜT L 34, 11.2.1992, lk 30).

([10]) Nõukogu 20. juuli 1970. aasta direktiiv 70/373/EMÜ sööda ametlikuks kontrolliks vajalike ühenduse proovivõtu- ja analüüsimeetodite kehtestamise kohta (EÜT L 170, 3.8.1970, lk 2). Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 807/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 36).

▼B

tiiv 85/591/EMÜ; ([1])nõukogu direktiiv 89/397/EMÜ; ([2])nõukogu direktiiv 93/99/EMÜ; ([3]) nõukogu otsus 93/383/EMÜ; ([4]) nõukogu direktiiv 95/53/EÜ; nõukogu direktiiv 96/43/EÜ; ([5]) nõukogu otsus 98/728/EÜ ([6]) ja nõukogu otsus 1999/313/EÜ ([7]).

(47) Käesolevat määrust silmas pidades tuleks muuta direktiive 96/23/EÜ, 97/78/EÜ ja 2000/29/EÜ.

(48) Kuna liikmesriigid ise ei saa käesoleva määruse eesmärki, nimelt ühtlustatud lähenemise tagamine ametlikke kontrolle silmas pidades, täielikult täita ning seda saaks selle keerukuse, piiriülese ning sööda- ja toiduimpordi seisukohast rahvusvahelise olemuse tõttu paremini täita ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuspõhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(49) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlus, ([8])

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

SISU, REGULEERIMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

1. Käesoleva määrusega sätestataks üldised eeskirjad ametlike kontrollide tegemiseks, et kontrollida vastavust eeskirjadele, mille eesmärgiks on eelkõige:

a) inimestele ja loomadele otseselt või keskkonna kaudu suunatud ohtude vältimine, kõrvaldamine või vähendamine vastuvõetava tasemeni;

ning

b) õiglaste tavade tagamine sööda- ja toidukaubanduses ning tarbijate huvide kaitsmine, sealhulgas sööda ja toidu märgistamine ja muud tarbija teavitamise vormid.

([1]) Nõukogu 20. detsembri 1985. aasta direktiiv 85/591/EMÜ inimtarbimiseks ettenähtud toiduainete kontrolliks vajalike ühenduse proovivõtu- ja analüüsimeetodite kehtestamise kohta (EÜT L 372, 31.12.1985, lk 50). Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

([2]) Nõukogu 14. juuni 1989. aasta direktiiv 89/397/EMÜ toiduainete ametliku kontrolli kohta (EÜT L 186, 30.6.1989, lk 23).

([3]) Nõukogu 29. oktoobri 1993. aasta direktiiv 93/99/EMÜ toiduainete ametlikku kontrolli käsitlevate lisameetmete kohta (EÜT L 290, 24.11.1993, lk 14). Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1882/2003.

([4]) Nõukogu 14. juuni 1993. aasta otsus 93/383/EMÜ tugilaborite kohta mereliste biotoksiinide järelevalveks (EÜT L 166, 8.7.1993, lk 31). Otsust on muudetud otsusega 1999/312/EÜ (EÜT L 120, 8.5.1999, lk 37).

([5]) Nõukogu 26. juuni 1996. aasta direktiiv 96/43/EÜ, millega muudetakse ja konsolideeritakse direktiivi 85/73/EMÜ veterinaarinspekteerimise ja elusloomade ja teatavate loomsete saaduste kontrolli finantseerimiseks (EÜT L 162, 1.7.1996, lk 1).

([6]) Nõukogu 14. detsembri 1998. aasta otsus 98/728/EÜ ühenduse lõivusüsteemi kohta loomatoidusektoris (EÜT L 346, 22.12.1998, lk 51).

([7]) Nõukogu 29. aprilli 1999. aasta otsus 1999/313/EÜ kahepoolmeliste karploomade bakteriaalse ja viirusliku saastatuse seire tugilaborite kohta (EÜT L 120, 8.5.1999, lk 40).

([8]) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

▼B

2. Käesolevat määrust ei kohaldata põllumajandustoodete turgude ühise korralduse eeskirjade täitmise kontrollimiseks tehtavate ametlike kontrollide suhtes.

3. Käesolev määrus ei mõjuta ühenduse ametlikke kontrolle reguleerivaid sätteid.

4. Ametlike kontrollide tegemine vastavalt käesolevale määrusele ei mõjuta sööda- ja toidukäitlejate esmast juriidilist vastutust sööda ja toidu ohutuse tagamiseks vastavalt määrusele (EÜ) nr 178/2002 ja igasugust tsiviil- või kriminaalvastutust, mis tuleneb nende kohustuste eiramisest.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kohaldatakse määruse (EÜ) nr 178/2002 artiklites 2 ja 3 sätestatud mõisteid.

Kasutatakse ka järgmisi mõisteid:

1) *ametlik kontroll* — mis tahes kujul toimuv kontroll, mida pädev asutus või ühendus teeb eesmärgiga teha kindlaks sööda- ja toidualastele õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu reguleerivate eeskirjade täitmine;

2) *kontrollimine* — teatavate nõuete täitmise kontrollimine uurimise ja objektiivsete tõendite kontrollimise teel;

3) *söödaalased õigusnormid* — seadused, määrused ja haldussätted, mis reguleerivad sööta üldiselt ja eelkõige sööda ohutust ühenduse või siseriiklikul tasandil; see hõlmab kõiki sööda tootmise, töötlemise ja turustamise etappe ning sööda kasutamist;

4) *pädev asutus* — liikmesriigi keskasutus, kes on pädev korraldama ametlikke kontrolle või mis tahes muu asutus, kellele on antud kõnealune pädevus; vajaduse korral hõlmab see ka kolmanda riigi vastavat asutust;

5) *kontrolliorgan* — sõltumatu kolmas isik, kellele pädev asutus on delegeerinud teatavad kontrolliülesanded;

6) *audit* — süstemaatiline ja sõltumatu kontroll, et määrata kindlaks, kas tegevused ja nende tulemused vastavad kavandatud korrale ja kas kõnealust korda rakendatakse tõhusalt ning kas see sobib eesmärkide saavutamiseks;

7) *ülevaatus* — sööda, toidu, loomatervishoiu ja loomade heaolu mis tahes aspekti kontroll eesmärgiga teha kindlaks, kas kõnealused aspektid vastavad sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu reguleerivate eeskirjade nõuetele;

8) *järelevalve* — kavandatud vaatluste või mõõtmiste seeria läbiviimine eesmärgiga saada ülevaade sööda- või toidualaste õigusnormide, loomatervishoidu või loomade heaolu reguleerivate eeskirjade täitmisest;

9) *seire* — ühe või mitme sööda- või toidukäitlemisettevõtja, sööda- või toidukäitleja või tema tegevuse hoolikas jälgimine;

10) *nõuete rikkumine* — sööda- või toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu kaitset reguleerivate eeskirjade mittetäitmine;

11) *analüüsiks proovide võtmine* — sööda või toidu tootmise, töötlemise ja turustamisega või loomatervishoiuga seotud sööda või toidu või mis tahes muu aine võtmine (sealhulgas keskkonnast) eesmärgiga kontrollida analüüside tegemise teel vastavust sööda- või toidualastele õigusnormidele või loomatervishoidu reguleerivatele eeskirjadele;

▼B

12) *ametlik sertifitseerimine* — menetlus, millega pädev asutus või kõnealusteks ülesanneteks volitatud kontrolliorganid esitavad kirjaliku, elektroonilise või samaväärse kinnituse nõuetele vastavuse kohta;

13) *ametlik kinnipidamine* — menetlus, millega pädev asutus tagab, et sööta või toitu ei teisaldata ega avata kuni otsuse vastuvõtmiseni selle sihtkoha kohta; see hõlmab ladustamist sööda- ja toidukäitlejate poolt kooskõlas pädevalt asutuselt saadud juhistega;

14) *samaväärsus* — erinevate süsteemide või meetmete võime täita samu eesmärke; ning *samaväärne* — erinevad süsteemid või meetmed, mis suudavad täita samu eesmärke;

15) *import* — sööda ja toidu suunamine vabasse ringlusse või kavatsus suunata sööt või toit vabasse ringlusse määruse (EMÜ) nr 2913/92 artikli 79 tähenduses ühel I lisas nimetatud territooriumil;

16) *sissetoomine* — kaupade import vastavalt eespool toodud punkti 15 määratlusele ja määruse (EMÜ) nr 2913/92 artikli 4 lõike 16 punktides b–f nimetatud tolliprotseduuride läbimine ning nende sisenemine vabatsooni või vabalattu;

17) *dokumentide kontroll* — äridokumentide ja vajaduse korral saadetisega kaasas olevate sööda- või toidualaste õigusnormidega nõutavate dokumentide kontrollimine;

18) *identsuskontroll* — visuaalne ülevaatus veendumaks, et saadetisega kaasas olevad sertifikaadid või muud dokumendid ühtivad saadetise märgistuse ja sisuga;

19) *füüsiline kontroll* — sööda või toidu kontroll, mis võib hõlmata transpordivahendi, pakendi, märgistuse ja temperatuuri kontrolli, analüüsiks ja laboratoorseteks katseteks proovide võtmist ja mis tahes muid kontrolle, mis on vajalikud sööda- või toidualaste õigusnormide täitmises veendumiseks;

20) *kontrollikava* — pädeva asutuse kehtestatud kirjeldus, mis sisaldab üldist teavet selle ametlike kontrollisüsteemide ülesehituse ja korralduse kohta.

II JAOTIS

LIIKMESRIIKIDE AMETLIKUD KONTROLLID

I PEATÜKK

ÜLDKOHUSTUSED

Artikkel 3

Üldised kohustused seoses ametlike kontrollide korraldamisega

1. Liikmesriigid tagavad ametlike kontrollide korrapärase tegemise riskidest lähtuvalt ja asjakohase sagedusega, et saavutada käesoleva määruse eesmärgid, võttes arvesse:

a) riske, mis on kindlaks tehtud seoses loomadega, sööda või toiduga, sööda- või toidukäitlemisettevõtjatega, sööda või toidu kasutamise või mis tahes protsessi, materjali, aine, tegevuse või menetlusega, mis võib mõjutada sööda või toidu ohutust, loomatervishoidu või loomade heaolu;

b) sööda- või toidukäitlejate varasemat tegevust seoses sööda- või toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmisega;

c) võimalike juba tehtud omapoolsete kontrollide usaldusväärsust;

▼B

ning

d) mis tahes teavet, mis võib viidata nõuete rikkumisele.

2. Ametlikke kontrolle tehakse ette hoiatamata, välja arvatud näiteks auditite korral, mille puhul on vajalik sööda- või toidukäitleja eelnev teavitamine. Ametlikke kontrolle võib teha ka *ad hoc* põhimõttel.

3. Ametlikke kontrolle tehakse sööda või toidu ning loomade ja loomsete saaduste tootmise, töötlemise ja turustamise mis tahes etapis. Need hõlmavad sööda- ja toidukäitlemisettevõtjate, sööda ja toidu kasutamise, sööda ja toidu ladustamise, mis tahes sööda ja toidu suhtes kohaldatava protsessi, materjali, aine, tegevuse või menetluse ja elusloomade kontrolli, mis on vajalik käesoleva määruse eesmärkide saavutamiseks.

4. Ametlikke kontrolle kohaldatakse sama hoolikusega ka ekspordi suhtes väljapoole ühendust, ühenduses turuletoomise suhtes ja kolmandatest riikidest I lisas nimetatud territooriumidele sissetoomise suhtes.

5. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed tagamaks, et teise liikmesriiki lähetamiseks ettenähtud tooteid kontrollitakse sama hoolikalt, nagu neid, mis on mõeldud nende oma territooriumil turuleviimiseks.

6. Sihtliikmesriigi pädev asutus võib mittediskrimineerivate kontrollide teel kontrollida sööda ja toidu vastavust sööda- ja toidualastele õigusnormidele. Kuivõrd see on ametlike kontrollide korraldamiseks rangelt vajalik, võivad liikmesriigid paluda ettevõtjatel, kellele tuuakse teisest liikmesriigist kaupa, teatada kõnealuse kauba saabumisest.

7. Kui sihtkohas ladustamise või transpordi ajal tehtud kontrolli käigus avastab liikmesriik nõuete rikkumise, võtab ta asjakohased meetmed, mille hulka võib kuuluda päritoluliikmesriiki tagasisaatmine.

II PEATÜKK

PÄDEVAD ASUTUSED

Artikkel 4

Pädevate asutuste määramine ja tegevuskriteeriumid

1. Liikmesriigid nimetavad käesolevas määruses sätestatud eesmärkide ja ametlike kontrollide eest vastutavad pädevad asutused.

2. Pädevad asutused tagavad, et:

a) elusloomade, sööda ja toidu tootmise, töötlemise ja turustamise kõigis etappides ja sööda kasutamise suhtes tehtavad ametlikud kontrollid on tõhusad ja asjakohased;

b) ametlikke kontrolle tegevatel töötajatel ei ole mingeid huvide konflikte;

c) neil on olemas või on juurdepääs katsete tegemiseks vajalikule laborivarustusele ja piisav arv sobiva kvalifikatsiooniga ja kogenud töötajaid, et ametlikke kontrolle ja kontrollimisega seotud ülesandeid oleks võimalik täita tõhusalt ja tulemuslikult;

d) neil on asjakohased ja nõuetekohaselt hooldatud vahendid ja seadmed tagamaks, et töötajatel on võimalik teha ametlikke kontrolle tõhusalt ja tulemuslikult;

e) neil on õiguslikud alused ametlike kontrollide tegemiseks ja käesoleva määrusega ettenähtud meetmete võtmiseks;

f) neil on kehtestatud situatsioonplaanid ja nad on valmis neid plaane hädaolukorras kasutama;

▼B

g) sööda- ja toidukäitlejad on kohustatud läbima mis tahes käesoleva määruse kohaselt tehtava ülevaatuse ja abistama pädeva asutuse töötajaid nende tööülesannete täitmisel.

3. Kui liikmesriik annab ametlike kontrollide tegemise pädevuse muule asutusele kui pädevale keskasutusele, eelkõige piirkondlikul või kohalikul tasandil, siis tagatakse tõhus ja tulemuslik kooskõlastamine kõigi asjaga seotud pädevate asutuste vahel, sealhulgas vajaduse korral keskkonna- ja tervisekaitse valdkonnas.

4. Pädevad asutused tagavad ametlike kontrollide erapooletuse, kvaliteedi ja kooskõla kõigil tasanditel. Kõik asutused, kellele antakse pädevus ametlike kontrollide tegemiseks, peavad täielikult austama lõikes 2 loetletud kriteeriume.

5. Kui pädevas asutuses on ametlike kontrollide tegemise pädevus rohkem kui ühel üksusel, tagatakse erinevate üksuste vahel tõhus ja tulemuslik kooskõlastamine ja koostöö.

6. Pädev asutus teeb siseauditeid või laseb teha välisauditeid ning võtab asjakohaseid meetmeid nende tulemusi silmas pidades, et tagada käesoleva määruse eesmärkide saavutamine. Kõnealuste auditite seoses tuleb kohaldada individuaalset kontrolli ja seda tehakse läbipaistval viisil.

7. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võib vastu võtta artikli 62 lõikes 3 nimetatud korras.

Artikkel 5

Ametlike kontrollidega seotud eriülesannete delegeerimine

1. Pädev asutus võib delegeerida ametlike kontrollidega seotud eriülesandeid ühele või mitmele kontrolliorganile vastavalt lõigetele 2–4.

Loetelu ülesannetest, mida võib või ei või delegeerida, võib kehtestada artikli 62 lõikes 3 nimetatud korras.

Artiklis 54 nimetatud tegevuste puhul kõnealust delegeerimist ei kohaldata.

2. Pädev asutus võib eriülesandeid delegeerida konkreetsele organile üksnes juhul, kui:

a) on olemas täpne kirjeldus tööülesannete kohta, mida kontrolliorgan võib täita, ja nende täitmise tingimuste kohta;

b) on olemas tõendid selle kohta, et kontrolliorgan:

   i) omab temale delegeeritud tööülesannete täitmiseks vajalikke oskusi, seadmeid ja infrastruktuuri;

   ii) omab piisavat arvu sobiva kvalifikatsiooni ja kogemustega töötajaid;

   ning

   iii) on erapooletu ega oma mis tahes huvide konflikte seoses talle delegeeritud tööülesannetega;

c) kontrolliorgan töötab ja on akrediteeritud kooskõlas Euroopa standardiga EN 45004 “Eri liiki kontrolliasutuste tegevuse üldkriteeriumid” ja/või mõne muu standardiga, mis on kõnealuste delegeeritud tööülesannetega rohkem seotud;

d) laboratooriumid tegutsevad artikli 12 lõikes 2 nimetatud standardite kohaselt;

e) kontrolliorgan teatab tehtud kontrollide tulemustest pädevale asutusele korrapäraselt ja alati, kui pädev asutus seda taotleb. Kui kontrollide tulemused viitavad nõuete rikkumisele või selle tõenäosusele, teavitab kontrolliorgan viivitamata pädevat asutust;

▼B

f) delegeeriva pädeva asutuse ja kontrolliorgani vahel toimub tõhus ja tulemuslik kooskõlastamine.

3. Eriülesandeid kontrolliorganitele delegeerivad pädevad asutused korraldavad vajaduse korral kontrolliorganite auditeid või ülevaatusi. Kui auditi või ülevaatuse tulemusena selgub, et kõnealused organid ei suuda neile delegeeritud tööülesandeid nõuetekohaselt täita, võib delegeeriv pädev asutus delegeerimise tühistada. Ta tühistab selle viivitamata, kui kontrolliorgan ei võta asjakohaseid ja õigeaegseid parandusmeetmeid.

4. Iga liikmesriik, kes soovib delegeerida kontrolliorganile mõnda kontrolliülesannet, teatab sellest komisjonile. Kõnealune teatis sisaldab üksikasjalikku kirjeldust järgmise kohta:

a) ülesannet delegeeriv pädev asutus;

b) tema poolt delegeeritav ülesanne

ja

c) kontrolliorgan, kellele ta ülesande delegeerib.

Artikkel 6

Ametlikke kontrolle tegevad töötajad

Pädev asutus tagab, et kõik tema töötajad, kes teevad ametlikke kontrolle:

a) saavad oma pädevusvaldkonnas asjakohast väljaõpet, mis võimaldab neil oma tööülesandeid pädevalt täita ja teha ametlikke kontrolle järjepideval viisil. Kõnealune väljaõpe hõlmab vajaduse korral II lisa I peatükis nimetatud valdkondi;

b) hoiavad end oma pädevusvaldkonna arenguga kursis ja saavad vajaduse korral korrapärast lisaväljaõpet;

ning

c) on võimelised multidistsiplinaarseks koostööks.

Artikkel 7

Läbipaistvus ja konfidentsiaalsus

1. Pädevad asutused tagavad, et nende tegevus toimub kõrgel läbipaistvuse tasemel. Selleks tehakse nende käsutuses olev asjaomane teave üldsusele kättesaadavaks niipea kui võimalik.

Üldiselt on üldsusel juurdepääs:

a) teabele pädevate asutuste kontrollide ja nende tõhususe kohta,

ning

b) määruse (EÜ) nr 178/2002 artikliga 10 sätestatud teabele.

2. Pädev asutus võtab meetmeid tagamaks, et tema töötajatelt nõutakse oma ametlike kontrolliülesannete täitmisel omandatud teabe mitteavalikustamist, kui see kuulub nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel selle laadist tulenevalt ametisaladuse alla. Ametisaladuse hoidmine ei takista pädevaid asutusi levitamast lõike 1 punktis b nimetatud teavet.

▼B

ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta ([1]) eeskirjad jäävad muutmata.

3. Ametisaladuse alla kuuluv teave hõlmab eelkõige järgmist:

— eeluurimismenetluse või käimasoleva kohtumenetluse konfidentsiaalsus,

— isikuandmed,

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 (üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele) ([2]) erandiga reguleeritud dokumendid,

— siseriiklike ja ühenduse õigusaktidega kaitstud teave eelkõige ametisaladuse, nõupidamissaladuse, rahvusvaheliste suhete ja riigikaitse kohta.

Artikkel 8

Kontrollimenetlused

1. Pädevad asutused teostavad ametlikke kontrolle dokumenteeritud korras. Kõnealune kord sisaldab teavet ja juhiseid ametlikke kontrolle tegevate töötajate jaoks, muu hulgas I lisa II peatükis nimetatud valdkondade kohta.

2. Liikmesriigid tagavad õigusliku korra kehtestamise tagamaks, et pädevate asutuste töötajatel oleks juurdepääs sööda- ja toidukäitlejate valdustesse ja nende dokumentatsioonile, et neil oleks võimalik oma tööülesandeid nõuetekohaselt täita.

3. Pädevad asutused kehtestavad korra:

a) kontrollimaks nende poolt tehtavate ametlike kontrollide tõhusust;

ning

b) tagamaks vajaduse korral parandusmeetmete võtmise ja lõikes 1 nimetatud dokumentide ajakohastamise.

4. Komisjon võib kehtestada suunised ametlike kontrollide tegemiseks artikli 62 lõikes 2 nimetatud korras.

Suunised võivad eelkõige sisaldada soovitusi seoses ametlike kontrollidega järgmistes valdkondades:

a) HACCP põhimõtete rakendamine;

b) sööda- või toidukäitlejate poolt sööda- või toidualaste õigusnormide nõuete täitmise tagamist silmas pidades rakendatavad juhtimissüsteemid;

c) sööda ja toidu mikrobioloogiline, füüsikaline ja keemiline ohutus.

Artikkel 9

Aruanded

1. Pädev asutus koostab aruanded tema poolt tehtud ametlike kontrollide kohta.

2. Kõnealused aruanded sisaldavad ametlike kontrollide eesmärgi kirjeldust, kohaldatavaid kontrollimeetmeid, ametlike kontrollide tule-

([1]) EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31. Direktiivi on muudetud määrusega (EÜ) nr 1882/2003.
([2]) EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43.

▼B

musi ja vajaduse korral meetmeid, mida asjaomane käitlemisettevõtja rakendama peab.

3. Pädev asutus annab vähemalt nõuete rikkumise korral asjaomasele käitlemisettevõtjale lõikes 2 nimetatud aruande koopia.

Artikkel 10

Kontrollitegevus, -meetodid ja -võtted

1. Ametlike kontrollidega seotud ülesandeid täidetakse üldiselt kasutades asjakohaseid kontrollimeetodeid ja -võtteid, näiteks järelevalvet, seiret, kontrollimist, auditit, ülevaatusi, proovide võtmist ja analüüside tegemist.

2. Sööda ja toidu ametlikud kontrollid hõlmavad muu hulgas järgmisi tegevusi:

a) sööda- ja toidukäitlejate poolt kehtestatud võimalike kontrollisüsteemide ja saadud tulemuste läbivaatus;

b) järgmise kontrollimine:

   i) esmaste tootjate sisseseade, sööda- ja toidukäitlemisettevõtjad, sealhulgas nende ümbrus, valdused, kontoriruumid, seadmed, sisseseade ja masinad, transport ning sööt ja toit;

   ii) toorained, koostisosad, abiained ning muud sööda ja toidu ettevalmistamiseks ja tootmiseks kasutatavad tooted;

   iii) pooltooted;

   iv) toiduga kokku puutuvad materjalid ja esemed;

   v) puhastus- ja hooldusvahendid ja -menetlused ning pestitsiidid;

   vi) märgistamine, esitlemine ja reklaamimine;

c) sööda- ja toidukäitlemisettevõtjate hügieenitingimuste kontrollimine;

d) hea tootmistava (GMP), hea hügieenitava (GHP), hea põllumajandustava ja HACCP menetluste hindamine, võttes arvesse ühenduse õigusaktidega kooskõlas kehtestatud juhiseid;

e) kirjalike materjalide ja muude andmike uurimine, mis võivad olla seotud sööda- või toidualaste õigusnormide täitmise hindamisega;

f) vestlused sööda- ja toidukäitlejate ja nende personaliga;

g) sööda- või toidukäitlemisettevõtjate mõõteinstrumentide näitude registreerimine;

h) pädeva asutuse oma instrumentidega tehtud kontrollid eesmärgiga kontrollida sööda- ja toidukäitlejate poolt tehtud mõõtmisi;

i) mis tahes muu tegevus, mis on vajalik käesoleva määruse eesmärkide täitmise kontrollimiseks.

III PEATÜKK

PROOVIDE VÕTMINE JA ANALÜÜS

Artikkel 11

Proovide võtmise ja analüüsimeetodid

1. Ametlike kontrollide käigus kasutatavad proovide võtmise ja analüüsimeetodid on kooskõlas ühenduse asjaomaste eeskirjadega või

a) kui selliseid eeskirju ei eksisteeri, siis rahvusvaheliselt tunnustatud eeskirjade või protokollidega, näiteks nendega, mille on aktsepteе-

▼B

rinud Euroopa Standardikomitee (CEN) või milles on kokku lepitud siseriiklikes õigusaktides;

või

b) eespool toodu puudumisel teiste ettenähtud otstarbeks sobivate või teaduslike protokollidega kooskõlas väljatöötatud meetoditega.

2. Kui lõige 1 ei kehti, võib analüüsimeetodite valideerimine toimuda ühes laboratooriumis vastavalt rahvusvaheliselt aktsepteeritud protokollile.

3. Võimaluse korral kirjeldatakse analüüsimeetodeid III lisas sätestatud asjakohaste kriteeriumidega.

4. Artikli 62 lõikes 3 nimetatud korras võib võtta järgmisi rakendusmeetmeid:

a) proovide võtmise ja analüüsi meetodid, sealhulgas kinnitavad või võrdlevad meetodid vaidluste puhul kasutamiseks;

b) toimekriteeriumid, analüüsiparameetrid, mõõtmiste ebakindlus ja punktis a nimetatud meetodite valideerimise kord;

ning

c) tulemuste tõlgendamist reguleerivad eeskirjad.

5. Pädevad asutused kehtestavad asjakohase korra tagamaks sööda- ja toidukäitlejate, kelle toodete suhtes kohaldatakse proovide võtmist ja analüüside tegemist, õiguse taotleda täiendavat ekspertarvamust, ilma et see piiraks pädevate asutuste kohustust võtta hädaolukorras viivitamata meetmeid.

6. Eelkõige tagavad nad selle, et sööda- ja toidukäitlejad saaksid hankida piisaval hulgal proove täiendava ekspertarvamuse saamiseks, kui see ei ole kergestiriknevate toodete või olemasoleva substraadi väga väikese koguse tõttu võimatu.

7. Proove tuleb käidelda ja märgistada viisil, mis tagab nende õigusliku ja analüütilise kehtivuse.

Artikkel 12

Ametlikud laboratooriumid

1. Pädev asutus määrab laboratooriumid, mis võivad teostada ametlike kontrollide käigus võetud proovide analüüsi.

2. Pädevad asutused võivad määrata üksnes laboratooriume, mis tegutsevad ning on läbinud hindamise ja saanud akrediteeringu kooskõlas järgmiste Euroopa standarditega:

a) EN ISO/IEC 17025, “Pädevuse üldnõuded katse- ja mõõtelaboratooriumidele”;

b) EN 45002, “Katselaborite hindamise üldkriteeriumid”;

c) EN 45003, “Mõõte- ja katselaboratooriumide akrediteerimise süsteem – tegevuse ja tunnustamise üldnõuded”,

võttes arvesse ühenduse sööda- ja toidualaste õigusnormidega sätestatud erinevate katsemeetodite kriteeriume.

3. Lõikes 2 nimetatud katselaborite akrediteerimine ja hindamine võib tähendada üksikkatseid või katsesarju.

4. Pädev asutus võib tühistada lõikes 1 nimetatud määramise, kui enam ei täideta lõikes 2 nimetatud tingimusi.

▼B

IV PEATÜKK

KRIISIREGULEERIMINE

Artikkel 13

Sööda ja toidu situatsioonplaanid

1. Määruse (EÜ) nr 178/2002 artiklis 55 nimetatud üldise kriisireguleerimiskava rakendamiseks koostavad liikmesriigid toimivad situatsioonplaanid, milles sätestatakse meetmed viivitamata rakendamiseks, kui selgub, et sööt või toit kujutab inimestele või loomadele otseselt või keskkonna kaudu tõsist ohtu.

2. Kõnealused situatsioonplaanid nimetavad järgmise:

a) kaasatavad haldusasutused;

b) nende volitused ja kohustused

ning

c) asjaomaste poolte vahel teabe vahetamise kanalid ja kord.

3. Liikmesriigid vaatavad kõnealused situatsioonplaanid vajaduse korral läbi, eelkõige pidades silmas pädeva asutuse organisatsioonis toimuvaid muudatusi ja kogemusi, sealhulgas simulatsiooniharjutustest saadud kogemusi.

4. Vajaduse korral võib artikli 62 lõikes 3 nimetatud korras võtta rakendusmeetmeid. Need meetmed kehtestavad situatsioonplaanide ühtlustatud eeskirjad, kuivõrd see on vajalik tagamaks, et kõnealused plaanid on kooskõlas määruse (EÜ) nr 178/2002 artiklis 55 nimetatud üldise kriisireguleerimiskavaga. Nendes on ära näidatud ka huvirühmade roll situatsioonplaanide kehtestamisel ja rakendamisel.

V PEATÜKK

AMETLIKUD KONTROLLID SEOSES SÖÖDA JA TOIDU SISSETOOMISEGA KOLMANDATEST RIIKIDEST

Artikkel 14

Loomse sööda ja toidu ametlik kontroll

1. Käesolev määrus ei mõjuta direktiiviga 97/78/EÜ ette nähtud loomse sööda ja toidu veterinaarkontrolle. Kooskõlas direktiiviga 97/78/EÜ määratud pädev asutus teeb täiendavalt ametlikke kontrolle, et teha vajaduse korral kindlaks sööda- või toidualaste õigusnormide nende aspektide täitmine, mida kõnealune direktiiv ei reguleeri, sealhulgas käesoleva määruse VI jaotise II peatükis nimetatud aspektid.

2. Käesoleva määruse artiklite 18–25 üldeeskirju kohaldatakse ka kogu sööda ja toidu, sealhulgas loomse sööda ja toidu, ametlike kontrollide suhtes.

3. Kontrollide rahuldavad tulemused seoses kaupadega:

a) mis läbivad ühe määruse (EMÜ) nr 2913/92 artikli 4 lõike 16 punktides b–f nimetatud tolliprotseduuri,

või

b) mida käideldakse vabatsoonides või vabaladudes vastavalt määruse (EMÜ) nr 2913/92 artikli 4 lõike 15 punktile b,

ei mõjuta sööda- ja toidukäitlejate kohustust täita sööda- ja toidualaseid õigusnorme alates vabasse ringlusse lubamise hetkest ega takista täiendavate ametlike kontrollide tegemist seoses asjaomase sööda või toiduga.

▼B

Artikkel 15

Mitteloomse sööda ja toidu ametlik kontroll

1. Pädev asutus teeb korrapäraseid ametlikke kontrolle seoses I lisas nimetatud territooriumidele imporditava mitteloomse sööda ja toiduga, mis ei kuulu direktiivi 97/78/EÜ reguleerimisalasse. Ta organiseerib kõnealuseid kontrolle mitmeaastase riikliku kontrollikava alusel, mis on koostatud kooskõlas artiklitega 41–43 ja võimalikke riske silmas pidades. Kontrollid hõlmavad kõiki sööda- ja toidualaste õigusnormide aspekte.

2. Kõnealuseid kontrolle tehakse asjakohases paigas, sealhulgas kaupade sisenemiskohas mõnele I lisas nimetatud territooriumile, vabasse ringlusse lubamise kohas, ladudes, importiva sööda- ja toidukäitleja valdustes või muudes sööda- ja toiduahela punktides.

3. Kõnealuseid kontrolle võib teha ka kaupade puhul, mis:

a) läbivad ühe määruse (EMÜ) nr 2913/92 artikli 4 lõike 16 punktides b–f nimetatud tolliprotseduuri;

   või

b) sisenevad vabatsoonidesse või vabaladudesse vastavalt määruse (EMÜ) nr 2913/92 artikli 4 lõike 15 punktile b.

4. Lõikes 3 nimetatud kontrollide rahuldavad tulemused ei mõjuta sööda- ja toidukäitlejate kohustust täita sööda- ja toidualaseid õigusnorme alates vabasse ringlusse lubamise hetkest ega takista täiendavate ametlike kontrollide tegemist seoses asjaomase sööda või toiduga.

5. Artikli 62 lõikes 3 nimetatud korras koostatakse ja ajakohastatakse nimekirja mitteloomse sööda ja toidu kohta, mille suhtes kehtib teadaoleva või kujuneva riski alusel ametlike kontrollide kõrgendatud tase I lisas nimetatud territooriumidele sisenemise kohas. Kõnealuste kontrollide sagedus ja laad sätestatakse sama korra kohaselt. Samas võib sama korra kohaselt kehtestada kõnealuste kontrollidega seotud lõive.

Artikkel 16

Mitteloomse sööda ja toidu kontrollide liigid

1. Artikli 15 lõikes 1 nimetatud ametlikud kontrollid hõlmavad vähemalt süstemaatilist dokumentide kontrolli, juhuslikku identsuskontrolli ja vajaduse korral füüsilist kontrolli.

2. Füüsilisi kontrolle tehakse sagedusega, mis sõltub:

a) erinevat liiki sööda ja toiduga seotud riskidest;

b) asjaomase toote suhtes kehtivate nõuete varasemast täitmisest kolmanda riigi ja päritoluettevõtte ning toodet eksportivate sööda- või toidukäitlejate poolt;

c) toodet importiva sööda- või toidukäitleja poolt tehtud kontrollidest;

d) päritolukohaks oleva kolmanda riigi pädeva asutuse antud tagatistest.

3. Liikmesriigid tagavad füüsiliste kontrollide tegemise asjakohastel tingimustel ja kohas, kus on olemas asjakohased kontrollivahendid, mis võimaldavad uurimise nõuetekohast läbiviimist, riskireguleerimisele vastava arvu proovide võtmist ning sööda ja toidu hügieenilist käitlemist. Proove tuleb käidelda viisil, mis tagab nende õigusliku ja analüütilise kehtivuse. Liikmesriigid tagavad, et seadmed ja metoodika on ühenduse või siseriiklike õigusaktidega sätestatud piirväärtuste mõõtmiseks piisavad.

▼B

Artikkel 17

Sisenemiskohad ja etteteatamine

1. Artikli 15 lõikes 5 nimetatud ametlike kontrollide korraldamiseks teevad liikmesriigid järgmist:

— määravad oma territooriumil konkreetsed sisenemiskohad, milles on olemas asjakohased kontrollivahendid erinevat liiki sööda ja toidu jaoks;

ning

— nõuavad, et saadetiste eest vastutavad sööda- ja toidukäitlejad teataksid eelnevalt nende saabumisest ja laadist.

Liikmesriigid võivad kohaldada samu eeskirju muu mitteloomse päritoluga sööda suhtes.

2. Liikmesriigid teatavad lõike 1 kohaselt võetud meetmetest komisjonile ja teistele liikmesriikidele.

Nad kavandavad kõnealused meetmed viisil, millega välditakse kaubanduse tarbetut häirimist.

Artikkel 18

Meetmed kahtluse korral

Nõuete rikkumise kahtluse korral või kui kaheldakse saadetise identiteedis või tegelikus sihtkohas või saadetise ja sertifitseeritud tagatiste vastavuses, teeb pädev asutus ametlikke kontrolle, et kahtlust kinnitada või välistada. Pädev asutus määrab asjaomase saadetise ametliku kinnipidamise kuni kõnealuste ametlike kontrollide tulemuste saamiseni.

Artikkel 19

Kolmandatest riikidest pärit sööda ja toidu ametlikele kontrollidele järgnevad meetmed

1. Pädev asutus peab kinni ametlikult kolmandatest riikidest pärit sööda või toidu, mis ei ole kooskõlas sööda- või toidualaste õigusnormidega, ja olles ära kuulanud saadetise eest vastutavad sööda- või toidukäitlejad, võtab kõnealuse sööda või toidu suhtes järgmised meetmed:

a) annab korralduse kõnealuse sööda või toidu hävitamiseks, erikäitlemiseks vastavalt artiklile 20 või uuesti ühendusest välja saatmiseks vastavalt artiklile 21; võib võtta ka muid asjakohaseid meetmeid, näiteks sööda või toidu kasutamine muuks kui algselt kavandatud otstarbeks;

b) kui sööt või toit on juba turule viidud, jälgib või vajaduse korral määrab selle tagasitoimetamise või kõrvaldamise enne ühe eespool nimetatud meetme võtmist;

c) kontrollib, et sööt ja toit ei põhjusta inimeste või loomade tervisele otseselt või keskkonna kaudu mis tahes kõrvaltoimeid punktides a ja b nimetatud meetmete rakendamise ajal või enne nende rakendamist.

2. Kui aga:

a) artiklites 14 ja 15 ettenähtud ametlikud kontrollid näitavad, et saadetis on kahjulik inimeste või loomade tervisele või ohtlik, peab pädev asutus ametlikult saadetise kinni kuni selle hävitamiseni või mis tahes muu asjakohase meetme kohaldamiseni, mis on vajalik inimeste ja loomade tervise kaitsmiseks;

b) mitteloomset sööta või toitu, mille suhtes on sätestatud kõrgendatud kontrollitase artikli 15 lõike 5 kohaselt, ei esitata ametlike kontrollide

▼B

tegemiseks või ei esitata kooskõlas mis tahes erinõuetega, mis on kehtestatud vastavalt artiklile 17, määrab pädev asutus selle viivitamatu tagasitoimetamise ja ametliku kinnipidamise ning seejärel kas hävitamise või edasisaatmise vastavalt artiklile 21.

3. Kui pädev asutus ei luba sööda või toidu sissetoomist, teatab ta komisjonile ja teistele liikmesriikidele tulemustest ja asjaomaste toodete identsusest vastavalt määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 50 lõikele 3 ning teatab oma otsustest tolliteenistustele koos teabega saadetise lõpliku sihtkoha kohta.

4. Saadetisi käsitlevate otsuste suhtes kehtib artikli 54 lõikes 3 nimetatud kaebuse esitamise õigus.

Artikkel 20

Erirežiim

1. Artiklis 19 nimetatud erirežiim võib hõlmata järgmist:

a) käitlemine või töötlemine sööda või toidu kooskõlla viimiseks ühenduse õigusnormide nõuetega või edasisaatmiskohaks oleva kolmanda riigi nõuetega, sealhulgas vajaduse korral saaste likvideerimine, välja arvatud lahjendamine;

b) töötlemine mis tahes muul sobival viisil muul kui loomade või inimeste toiduks tarvitamise eesmärgil.

2. Pädev asutus tagab erirežiimi tema või teise liikmesriigi kontrolli all olevates ettevõtetes kooskõlas artikli 62 lõikes 3 nimetatud korra kohaselt sätestatud tingimustega või kõnealuste tingimuste puudumisel siseriiklike eeskirjadega.

Artikkel 21

Saadetiste edasisaatmine

1. Pädev asutus lubab saadetiste edasisaatmist üksnes juhul, kui:

a) sihtkoha osas on saadetise eest vastutava sööda- või toidukäitlejaga kokku lepitud; ning

b) sööda- ja toidukäitleja on kõigepealt teavitanud päritolu- või sihtkohaks oleva kolmanda riigi pädevat asutust, kui need on erinevad, asjaomase sööda või toidu ühenduses turuleviimist takistavatest põhjustest ja asjaoludest

ning

c) kui sihtkohaks olev kolmas riik ei kattu päritolukohaks oleva kolmanda riigiga, on sihtkohaks oleva kolmanda riigi pädev asutus teatanud pädevale asutusele oma valmisolekust saadetise vastuvõtmiseks.

2. Ilma et see piiraks siseriiklikke eeskirju, mida kohaldatakse seoses täiendava eksperdihinnangu taotlemise tähtaegadega, ja kui ametlike kontrollide tulemused seda ei välista, toimub edasisaatmine reeglina mitte enam kui 60 päeva pärast seda, kui pädev asutus tegi otsuse saadetise sihtkoha asjus, kui ei ole algatatud kohtumenetlust. Kui pärast 60päevase tähtaja lõppu ei toimu edasisaatmist, siis saadetis hävitatakse, kui viivitus ei ole põhjendatud.

3. Kuni saadetiste edasisaatmiseni või tagasilükkamise põhjuste kinnitamiseni annab pädev asutus korralduse saadetiste ametlikuks kinnipidamiseks.

4. Pädev asutus teavitab komisjoni ja teisi liikmesriike määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 50 lõikes 3 ettenähtud korras ning teatab oma otsusest tolliteenistusele. Pädevad asutused teevad koostööd vastavalt IV jaotisele võtmaks mis tahes täiendavaid meetmeid, mis on vajalikud

▼B

tagamaks, et tagasilükatud saadetisi ei ole võimalik uuesti ühendusse tuua.

Artikkel 22

Kulud

Saadetise eest vastutav sööda- või toidukäitleja või tema esindaja vastutab pädeva asutuse kulude eest seoses artiklites 18, 19, 20 ja 21 nimetatud tegevustega.

Artikkel 23

Kolmandate riikide ekspordieelsete kontrollide tunnustamine

1. Sööda ja toidu ekspordieelseid erikontrolle, mida kolmas riik teeb vahetult enne ühendusse eksportimist kontrollimaks, et eksporditud tooted vastavad ühenduse nõuetele, võib tunnustada artikli 62 lõikes 3 nimetatud korras. Tunnustust võib kohaldada üksnes sööda ja toidu suhtes, mis on pärit asjaomasest kolmandast riigist, ja seda võib anda ühele või mitmele tootele.

2. Kui on antud selline tunnustus, võib selle tulemusena vähendada sööda või toidu impordikontrollide sagedust. Liikmesriigid teevad ametlikke kontrolle sööda ja toidu suhtes, mis on imporditud kooskõlas lõikes 1 nimetatud tunnustusega, et tagada kolmandas riigis tehtud ekspordieelsete kontrollide kehtimajäämine.

3. Lõikes 1 nimetatud tunnustust võib kolmandale riigile anda üksnes juhul, kui:

a) ühenduse audit on näidanud, et ühendusse eksporditav sööt või toit vastab ühenduse või samaväärsetele nõuetele;

b) kolmandas riigis enne lähetamist tehtud kontrolle loetakse piisavalt tõhusaks ja efektiivseks, et asendada või vähendada ühenduse õigusnormides sätestatud dokumentide, identsuse ja füüsilisi kontrolle.

4. Lõikes 1 nimetatud tunnustus täpsustab kolmanda riigi pädeva asutuse, kelle vastutusel tehakse ekspordieelseid kontrolle, ja vajaduse korral kontrolliorgani, kellele kõnealune pädev asutus võib teatavaid ülesandeid delegeerida. Kõnealust delegeerimist võib tunnustada üksnes juhul, kui see vastab artikli 5 kriteeriumidele või samaväärsetele tingimustele.

5. Pädev asutus ja mis tahes tunnustuses nimetatud kontrolliorgan vastutavad kontaktide eest ühendusega.

6. Kolmanda riigi pädev asutus või kontrolliorgan tagab iga saadetise ametliku sertifitseerimise, mida on kontrollitud enne selle sisenemist mõnele I lisas nimetatud territooriumile. Lõikes 1 nimetatud tunnustuses määratletakse kõnealuste sertifikaatide näidis.

7. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 50 lõike 3 kohaldamist, kui lõikes 2 nimetatud korras toimuvate ametlike impordikontrollide käigus selgub oluline nõuete rikkumine, teavitavad liikmesriigid viivitamata komisjoni ja teisi liikmesriike ning asjaomaseid käitlejaid käesoleva määruse IV jaotises ettenähtud korras; liikmesriigid suurendavad kontrollitavate saadetiste arvu ja vajaduse korral hoiavad asjakohastes säilitustingimustes vajalikku arvu proove, et võimaldada olukorra nõuetekohast analüütilist uurimist.

8. Kui selgub, et olulises hulgas saadetistes ei vasta kaubad kolmanda riigi pädeva asutuse või kontrolliorgani väljastatud sertifikaatides olevale teabele, ei kehti enam lõikes 2 nimetatud sageduse vähendamine.

▼B

Artikkel 24

Pädevad asutused ja tolliteenistused

1. Käesolevas peatükis nimetatud ametlike kontrollide korraldamiseks teevad pädevad asutused ja tolliteenistused tihedat koostööd.

2. Loomse sööda ja toidu ning artikli 15 lõikes 5 nimetatud sööda ja toidu saadetisi silmas pidades ei luba tolliteenistused nende sisenemist või käitlemist vabatsoonides või vabaladudes ilma pädeva asutuse nõusolekuta.

3. Proovide võtmise korral teavitab pädev asutus asjaomaseid tolliteenistusi ja käitlejaid ning märgib ära, kas kaupa saab vabastada enne proovide analüüsitulemuste kättesaamist, tingimusel et on tagatud saadetise jälgitavus.

4. Vabasse ringlusse lubamise korral teevad pädevad asutused ja tolliteenistused koostööd vastavalt määruse (EMÜ) nr 339/93 artiklites 2–6 sätestatud nõuetele.

Artikkel 25

Rakendusmeetmed

1. Meetmed, mis on vajalikud sööda ja toidu sissetoomise ametlike kontrollide ühtseks rakendamiseks, sätestatakse artikli 62 lõikes 3 nimetatud korras.

2. Eelkõige võib sätestada üksikasjalikud eeskirjad järgmise kohta:

a) sööt ja toit, mis imporditakse või mis läbib ühe määruse (EMÜ) nr 2913/92 artikli 4 lõike 16 punktides b–f nimetatud tolliprotseduuri või mis kuulub käitlemisele vabatsoonides või vabaladudes vastavalt määruse (EMÜ) nr 2913/92 artikli 4 lõike 15 punktile b;

b) rahvusvaheliste transpordivahendite meeskonnaliikmete ja reisijate varustamiseks ettenähtud toit;

c) kaugtellitud (näiteks posti, telefoni või interneti teel) ja tarbijale toimetatud sööt ja toit;

d) lemmikloomadele ja hobustele mõeldud sööt ja rahvusvaheliste transpordivahendite reisijate ja meeskonnaliikmete poolt veetav toit;

e) eritingimused või vabastused seoses määruse (EMÜ) nr 2913/92 artiklis 3 nimetatud teatavate territooriumidega, võtmaks arvesse kõnealustele territooriumidele omaseid piiranguid;

f) eesmärk tagada pädevate asutuste otsuste järjekindlus kolmandatest riikidest pärit sööda ja toidu asjus artikli 19 raames;

g) ühendusest pärit saadetised, mis saadetakse tagasi kolmandast riigist;

h) dokumendid, mis peavad olema pärast proovide võtmist saadetistega kaasas.

VI PEATÜKK:

AMETLIKE KONTROLLIDE RAHASTAMINE

Artikkel 26

Üldpõhimõte

Liikmesriigid tagavad piisavate rahaliste vahendite olemasolu, et tagada ametlikeks kontrollideks vajalikud töötajad ja muud vahendid mis tahes vajalikuks peetavate meetmetega, sealhulgas üldise maksustamise või lõivude või maksude kehtestamise teel.

▼B

Artikkel 27

Lõivud ja maksud

1. Liikmesriigid võivad koguda lõive või makse, et katta ametlikest kontrollidest tulenevaid kulusid.

2. IV lisa A jaos ja V lisa A jaos nimetatud tegevuste osas tagavad liikmesriigid lõivu kogumise.

3. Ilma et see piiraks lõigete 4 ja 6 kohaldamist, ei ole IV lisa A jaos ja V lisa A jaos mainitud eritegevustega seoses kogutavad lõivud madalamad, kui IV lisa B jaos ja V lisa B jaos sätestatud minimaalsed määrad. Üleminekuperioodi ajal kuni 1. jaanuarini 2008 võivad liikmesriigid IV lisa A jaos nimetatud tegevusi silmas pidades jätkuvalt kasutada hetkel direktiivi 85/73/EMÜ alusel kohaldatavaid tariife.

IV lisa B jaos ja V lisa B jaos toodud tariife ajakohastatakse vähemalt iga kahe aasta tagant artikli 62 lõikes 3 nimetatud korras, eelkõige võtmaks arvesse inflatsiooni.

4. Ametlike kontrollide jaoks vastavalt lõikele 1 või 2 kogutavad lõivud:

a) ei ole kõrgemad, kui vastutavate pädevate asutuste poolt seoses VI lisas loetletud nimetustega kantavad kulud;

ning

b) võidakse kehtestada kindla tariifiga, tuginedes pädevate asutuste poolt teatava aja jooksul kantud kuludele või vajaduse korral IV lisa B jaos või V lisa B jaos fikseeritud määraga.

5. Lõivude määramisel võtavad liikmesriigid arvesse:

a) kõnealuse ettevõtte liiki ja asjaomaseid riskitegureid;

b) madala tootlikkusega ettevõtete huve;

c) traditsioonilisi tootmiseks, töötlemiseks ja turustamiseks kasutatavaid meetmeid;

d) konkreetsete geograafiliste kitsendustega piirkondades paiknevate ettevõtete vajadusi.

6. Kui sööda- või toidukäitlemisettevõttes rakendatud omakontrolli- ja jälgimissüsteeme ning ametlike kontrollide käigus avastatud nõuetelevastavuse taset silmas pidades tehakse ametlikke kontrolle vähendatud sagedusega, või võtmaks arvesse lõike 5 punktides b–d nimetatud kriteeriume, võivad liikmesriigid kehtestada lõike 4 punktis b nimetatud miinimumtariifist madalama ametliku kontrolli lõivu, tingimusel et asjaomane liikmesriik esitab komisjonile aruande, milles täpsustatakse:

a) asjaomase sööda, toidu või tegevuse liik;

b) asjaomases sööda- ja toidukäitlemisettevõttes tehtavad kontrollid;

ning

c) lõivu vähendamise arvutusmeetod.

7. Kui pädev asutus teeb ühes ettevõttes samaaegselt mitmeid ametlikke kontrolle, käsitab ta neid kontrolle ühe tegevusena ja võtab selle eest ühekordse lõivu.

8. Käitleja või tema esindaja peab tasuma impordikontrolliga seotud lõivusid impordikontrollide eest vastutavale pädevale asutusele.

9. Lõivud ei kuulu otsesele ega kaudsele tagastamisele, välja arvatud juhul, kui neid koguti põhjendamatult.

10. Ilma et see piiraks artiklis 28 nimetatud kulusid, ei kogu liikmesriigid käesoleva määruse rakendamiseks muid kui käesolevas artiklis nimetatud lõive.

▼B

11. Käitlejad või muud asjaomased käitlemisettevõtjad või nende esindajad saavad lõivude maksmist kinnitava tõendi.

12. Liikmesriigid avaldavad lõivude arvutusmeetodi ja teatavad selle komisjonile. Komisjon uurib, kas lõivud on kooskõlas käesoleva määruse nõuetega.

Artikkel 28

Täiendavatest ametlikest kontrollidest tulenevad kulud

Kui nõuete rikkumise avastamine toob kaasa ametlikud kontrollid, mis ületavad pädeva asutuse tavapärase kontrollitegevuse, võtab pädev asutus nõuete rikkumise eest vastutavatelt käitlejatelt või võib võtta käitlejalt, kelle omanduses või valduses on kaup täiendavate ametlike kontrollide tegemise ajal, tasu täiendavate ametlike kontrollidega seotud kulude eest. Tavapärane kontroll tähendab rutiinseid kontrolle, mis on nõutavad ühenduse või siseriikliku õigusega ja eelkõige kirjeldatud artiklis 41 ette nähtud kavas. Tavapärasest kontrollitegevusest väljuv tegevus hõlmab proovide võtmist ja analüüsimist ning muid kontrolle, mis on vajalikud kontrollimaks probleemi ulatust, seda, kas on võetud parandusmeetmed või avastada ja/või et tõendada nõuete rikkumist.

Artikkel 29

Kulude tase

Artiklis 28 nimetatud kulude taseme kehtestamisel võetakse arvesse artiklis 27 sätestatud põhimõtteid.

VII PEATÜKK

MUUD SÄTTED

Artikkel 30

Ametlik sertifitseerimine

1. Ilma et see piiraks loomatervishoiu või loomade heaolu tagamiseks vastuvõetud ametlikku sertifitseerimist käsitlevaid nõudeid, võidakse artikli 62 lõikes 3 nimetatud korras vastu võtta nõuded seoses järgmisega:

a) asjaolud, mille puhul on nõutav ametlik sertifitseerimine;

b) näidissertifikaadid;

c) sertifitseerivate töötajate kvalifikatsioon;

d) põhimõtted, mida tuleb järgida usaldusväärse sertifitseerimise, sealhulgas elektroonilise sertifitseerimise tagamiseks;

e) sertifikaatide tühistamise ja asendussertifikaatide puhul järgitav kord;

f) saadetised, mis jagatakse väiksemateks saadetisteks või pannakse kokku teiste saadetistega;

g) dokumendid, mis peavad pärast ametlike kontrollide tegemist kaubale järgnema.

2. Kui ametlik sertifitseerimine on nõutav, siis tagatakse, et:

a) sertifikaadi ja saadetise vahel on olemas seos;

b) sertifikaadis sisalduv teave on täpne ja usaldusväärne.

3. Ühes näidissertifikaadis on vajaduse korral ühendatud sööda ja toidu ametlikku sertifitseerimist käsitlevad nõuded ja muud ametliku sertifitseerimise nõuded.

▼B

Artikkel 31

Sööda- ja toidukäitlemisettevõtjate registreerimine/tunnustamine

1. a) a) Pädevad asutused kehtestavad korra, mida sööda- ja toidukäitlejad peavad järgima oma ettevõtete registreerimise taotlemisel kooskõlas määrusega (EÜ) nr 852/2004, direktiiviga 95/69/EÜ või tulevase söödahügieeni määrusega;

   b) nad koostavad ja ajakohastavad registreeritud sööda- ja toidukäitlejate nimekirja. Kui selline nimekiri on muuks otstarbeks juba olemas, võib seda kasutada ka käesoleva määruse kohaldamisel.

2. a) a) Pädevad asutused kehtestavad korra, mida sööda- ja toidukäitlejad peavad järgima oma ettevõtetele tunnustuse taotlemisel kooskõlas määrusega (EÜ) nr 852/2004, määrusega (EÜ) nr 854/2004, direktiiviga 95/69/EÜ või tulevase söödahügieeni määrusega;

   b) sööda- või toidukäitlejalt tunnustamistaotluse saamisel teeb pädev asutus kohapealse visiidi;

   c) ta annab ettevõttele tunnustuse asjaomasteks tegevusteks üksnes juhul, kui sööda- või toidukäitleja on näidanud, et ta täidab sööda- või toidualaste õigusnormide asjaomaseid nõudeid;

   d) pädev asutus võib anda tingimusliku tunnustuse, kui selgub, et ettevõte täidab kõiki infrastruktuurile ja seadmetele esitatavaid nõudeid. Ta annab täieliku tunnustuse üksnes juhul, kui kolme kuu jooksul alates tingimusliku tunnustuse andmisest tehtud uuest ettevõtte ametlikust kontrollist selgub, et ettevõte vastab teistele sööda- või toidualaste õigusnormide asjaomastele nõuetele. Kui on tehtud selgeid edusamme, kuid ettevõte ei vasta endiselt kõikidele asjaomastele nõuetele, võib pädev asutus tingimuslikku tunnustust pikendada. Tingimuslik tunnustus ei ületa siiski maksimaalselt kuut kuud;

   e) pädev asutus jälgib ametlike kontrollide tegemisel ettevõtete tunnustamist. Kui pädev asutus tuvastab tõsiseid puudusi või peab ettevõttes tootmise korduvalt peatama ning sööda- või toidukäitleja ei suuda anda piisavaid tagatisi tulevase tootmise kohta, algatab pädev asutus ettevõtte tunnustuse tühistamise menetluse. Pädev asutus võib ettevõtte tunnustuse peatada, kui sööda- või toidukäitleja suudab garanteerida, et ta kõrvaldab puudused mõistliku aja jooksul;

   f) pädevad asutused peavad tunnustatud ettevõtete ajakohastatud nimekirju ja teevad need kättesaadavaks teistele liikmesriikidele ja üldsusele viisil, mille võib kindlaks määrata artikli 62 lõikes 3 nimetatud korras.

III JAOTIS

REFERENTLABORATOORIUMID

Artikkel 32

Ühenduse referentlaboratooriumid

1. VII lisas nimetatud ühenduse sööda- ja toidualased referentlaboratooriumid vastutavad järgmise eest:

a) riiklike referentlaboratooriumide varustamine analüüsimeetodite, sealhulgas võrdlusmeetodite, üksikasjadega;

b) punktis a nimetatud meetodite kohaldamise koordineerimine riiklikes referentlaboratooriumides, eelkõige korraldades võrdlevaid katseid ja

▼B

tagades kõnealuste võrdlevate katsete asjakohase järelkontrolli kooskõlas olemasolevate rahvusvaheliselt tunnustatud protokollidega;

c) oma pädevusvaldkonna piires praktilise korra koordineerimine, mis on vajalik uute analüüsimeetodite kohaldamiseks ja riiklike referentlaboratooriumide teavitamiseks edusammudest antud valdkonnas;

d) esma- ja täiendkoolituskursuste läbiviimine arengumaade riiklike referentlaboratooriumide töötajatele ja ekspertidele;

e) teadusliku ja tehnilise abi osutamine komisjonile, eelkõige liikmesriikide vahelistes analüüsitulemusi käsitlevates vaidlusküsimustes;

f) koostöö tegemine laboratooriumidega, kes vastutavad sööda ja toidu analüüsimise eest kolmandates riikides.

2. Ühenduse loomatervishoiu sektori referentlaboratooriumid vastutavad järgmise eest:

a) liikmesriikides haiguste diagnoosimiseks kasutatavate meetodite koordineerimine;

b) aktiivne kaasaaitamine haiguste puhangute diagnoosimisele liikmesriikides, uurides diagnoosi kinnituseks, iseloomustamiseks ja episootiliseks uurimiseks saadetud patogeeni isolaate;

c) laboridiagnostikaekspertide esma- või täiendkoolituse soodustamine, pidades silmas diagnostikamenetluste ühtlustamist kogu ühenduses;

d) oma pädevusse kuuluvate loomataudide diagnoosimismeetodite osas koostöö tegemine pädevate laboratooriumidega kolmandates riikides, kus sellised haigused on levinud;

e) esma- ja täiendkoolituskursuste läbiviimine arengumaade riiklike referentlaboratooriumide töötajatele ja ekspertidele.

3. Ühenduse referentlaboratooriumide suhtes kohaldatakse artikli 12 lõikeid 2 ja 3.

4. Ühenduse referentlaboratooriumid vastavad järgmistele nõuetele. Need peavad:

a) omama sobiva kvalifikatsiooniga personali, kellel on piisav väljaõpe nende pädevusvaldkonnas kohaldatavate diagnostika- ja analüüsimeetodite osas;

b) omama neile antud ülesannete täitmiseks vajalikke seadmeid ja tooteid;

c) omama asjakohast halduse infrastruktuuri;

d) tagama, et nende töötajad järgivad teatavate küsimuste, tulemuste või teabe konfidentsiaalsuse põhimõtet;

e) omama piisavaid teadmisi rahvusvahelistest standarditest ja tavadest;

f) vajaduse korral omama ajakohastatud nimekirja olemasolevatest võrdlusmaterjalidest ja reaktiividest ning ajakohastatud nimekirja kõnealuste ainete ja reaktiivide tootjatest ja tarnijatest;

g) võtma arvesse uurimistegevust siseriiklikul ja ühenduse tasandil;

h) omama väljaõppinud töötajaid hädaolukordadeks ühenduse piires.

5. Artikli 62 lõikes 3 nimetatud korras võib VII lisasse kaasata teisi artiklis 1 nimetatud piirkondadega seotud ühenduse referentlaboratooriume. Sama korra kohaselt võib ajakohastada VII lisa.

6. Artikli 62 lõikes 3 nimetatud korras võidakse sätestada ühenduse referentlaboratooriumide täiendavad kohustused ja ülesanded.

▼B

7. Ühenduse referentlaboratooriumidele võib anda ühenduse finantstoetust kooskõlas nõukogu 26. juuni 1990. aasta otsuse 90/424/EMÜ (veterinaariaalaste kulutuste kohta) ([1]) artikliga 28.

8. Ühenduse referentlaboratooriumides võib teha ühenduse kontrolle, et kontrollida käesoleva määruse nõuete täitmist. Kui kõnealustest kontrollidest selgub, et laboratoorium ei täida nõudeid või ülesandeid, mille täitmiseks ta on määratud, võib artikli 62 lõikes 3 nimetatud korras võtta vajalikke meetmeid.

9. Lõikeid 1–7 kohaldatakse, ilma et see piiraks spetsiifilisemaid eeskirju, eelkõige määruse (EÜ) nr 999/2001 VI peatükki ja direktiivi 96/23/EÜ artiklit 14.

Artikkel 33

Riiklikud referentlaboratooriumid

1. Liikmesriigid korraldavad ühe või mitme riikliku referentlaboratooriumi määramise iga artiklis 32 nimetatud ühenduse referentlaboratooriumi jaoks. Liikmesriik võib määrata laboratooriumi, mis asub teises liikmesriigis või Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsiooni (EFTA) liikmesriigis ja üks laboratoorium võib olla mitme liikmesriigi riiklik referentlaboratoorium.

2. Need riiklikud referentlaboratooriumid:

a) teevad oma pädevusvaldkonnas koostööd ühenduse referentlaboratooriumiga;

b) koordineerivad oma pädevusvaldkonnas ametlike laboratooriumide tegevust, kes vastutavad proovide analüüsimise eest kooskõlas artikliga 11;

c) korraldavad vajaduse korral võrdlevaid katseid ametlike riiklike laboratooriumide vahel ja tagavad kõnealuste võrdlevate katsete asjakohased järelmeetmed;

d) tagavad ühenduse referentlaboratooriumist saadud teabe edastamise pädevale asutusele ja ametlikele riiklikele laboratooriumidele;

e) osutavad pädevale asutusele artikli 53 kohaselt vastuvõetud koordineeritud kontrollikavade rakendamisel teaduslikku ja tehnilist abi;

f) vastutavad muude eriülesannete täitmise eest, mis on ette nähtud artikli 62 lõikes 3 nimetatud korras, ilma et see piiraks olemasolevate täiendavate riiklike kohustuste kohaldamist.

3. Riiklike referentlaboratooriumide suhtes kohaldatakse artikli 12 lõikeid 2 ja 3.

4. Liikmesriigid edastavad komisjonile, asjaomasele ühenduse referentlaboratooriumile ja teistele liikmesriikidele iga riikliku referentlaboratooriumi nime ja aadressi.

5. Liikmesriigid, kellel on ühenduse referentlaboratooriumi kohta rohkem kui üks riiklik referentlaboratoorium, peavad tagama, et kõnealused laboratooriumid teeksid tihedat koostööd, et tagada tõhus koordineerimine referentlaboratooriumide, teiste riiklike laboratooriumide ja ühenduse referentlaboratooriumiga.

6. Artikli 62 lõikes 3 nimetatud korras võidakse sätestada riiklike referentlaboratooriumide täiendavad kohustused ja ülesanded.

7. Lõikeid 1–5 kohaldatakse, ilma et see piiraks spetsiifilisemaid eeskirju, eelkõige määruse (EÜ) nr 999/2001 VI peatükki ja direktiivi 96/23/EÜ artiklit 14.

([1]) EÜT L 224, 18.8.1990, lk 19. Otsust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 806/2003.

▼B

IV JAOTIS

SÖÖDA- JA TOIDUALANE HALDUSABI JA -KOOSTÖÖ

Artikkel 34

Üldpõhimõtted

1. Kui sööda- ja toidualaste ametlike kontrollide tulemused nõuavad meetmete võtmist rohkem kui ühes liikmesriigis, osutavad asjaomaste liikmesriikide pädevad asutused üksteisele haldusabi.

2. Pädevad asutused annavad taotluse korral või omal algatusel haldusabi, kui uurimine seda nõuab. Haldusabi võib vajaduse korral hõlmata osalemist teise liikmesriigi pädeva asutuse tehtavates kohapealsetes kontrollides.

3. Artiklid 35–40 ei piira siseriiklike eeskirjade kohaldamist, mis kehtivad kohtumenetluse objektiks olevate või kohtumenetlusega seotud dokumentide väljastamise suhtes, või eeskirjade kohaldamist, mille eesmärgiks on füüsiliste või juriidiliste isikute ärihuvide kaitse.

Artikkel 35

Kontaktasutused

1. Iga liikmesriik määrab ühe või mitu kontaktasutust, kes peavad vajaduse korral sidet teiste liikmesriikide kontaktasutustega. Kontaktasutuste roll on aidata kaasa ja koordineerida teabevahetust pädevate asutuste vahel ning eelkõige abitaotluste edasiandmist ja vastuvõtmist.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile ja teistele liikmesriikidele kõik asjaomased andmed oma määratud kontaktasutuste kohta ja nende andmete mis tahes muudatused.

3. Ilma et see piiraks lõike 1 kohaldamist, ei välista kontaktasutuste määramine otseseid kontakte, teabevahetust ja koostööd erinevate liikmesriikide pädevate asutuste töötajate vahel.

4. Pädevad asutused, kelle suhtes kohaldatakse nõukogu 21. novembri 1989. aasta direktiivi 89/608/EMÜ (liikmesriikide haldusasutuste vastastikuse abi ning liikmesriikide haldusasutuste ja komisjoni koostöö kohta veterinaar- ja zootehnikaküsimusi käsitlevate õigusaktide nõuetekohase kohaldamise tagamiseks), ([1]) peavad vajaduse korral sidet käesoleva jaotise alusel tegutsevate asutustega.

Artikkel 36

Abistamine taotluse korral

1. Põhjendatud taotluse saamisel tagab taotluse saanud pädev asutus, et taotluse esitanud pädevat asutust varustatakse kogu vajaliku teabe ja dokumentidega, mis võimaldavad viimasel kontrollida sööda- ja toidualaste õigusnormide täitmist tema jurisdiktsioonis. Selleks korraldab taotluse saanud pädev asutus mis tahes haldusuurimise, mis on vajalik kõnealuse teabe ja dokumentide saamiseks.

2. Lõike 1 kohaselt esitatud teave ja dokumendid edastatakse asjatu viivituseta. Dokumente võib edastada originaalkujul või esitada nende koopiad.

3. Taotluse esitanud ja taotluse saanud asutuse vahelisel kokkuleppel võivad haldusuurimise juures viibida taotluse esitanud asutuse määratud töötajad.

Kõnealust uurimist teostavad alati taotluse saanud asutuse töötajad.

([1]) EÜT L 351, 2.12.1989, lk 34.

▼B

Taotluse esitanud asutuse töötajad ei või omal algatusel kasutada taotluse saanud asutuse ametnikele antud uurimisvolitusi. Neil on siiski juurdepääs samadele ruumidele ja dokumentidele kui viimastel, seda aga viimaste vahendusel ja ainuüksi käimasoleva haldusmenetluse eesmärgil.

4. Artikli 3 kohaselt mõnes muus liikmesriigis viibivad taotluse esitanud töötajad peavad igal ajal suutma esitada volikirja, millest nähtuvad nende isik ja ametikoht.

Artikkel 37

Abistamine ilma taotluseta

1. Kui pädev asutus saab teadlikuks nõuete rikkumisest ja kui kõnealusel rikkumisel võib olla mõju teises liikmesriigis või teistes liikmesriikides, edastab ta sellise teabe eelneva taotluseta ja viivitamata teisele liikmesriigile või teistele liikmesriikidele.

2. Kõnealuse teabe saanud liikmesriigid uurivad asja ja teavitavad teavet andnud liikmesriiki käesoleva uurimise tulemustest ning vajaduse korral võimalikest võetud meetmetest.

Artikkel 38

Abistamine nõuete rikkumise korral

1. Kui sihtliikmesriigi pädev asutus teeb kauba sihtkohas tehtud ametliku kontrolli või kauba transpordi käigus kindlaks, et kaup ei vasta sööda- või toidualastele õigusnormidele viisil, mis seab ohtu inimeste või loomade tervise või kujutab endast sööda- või toidualaste õigusnormide tõsist rikkumist, võtab ta viivitamata ühendust lähteliikmesriigi pädeva asutusega.

2. Lähteliikmesriigi pädev asutus uurib asja, võtab kõik vajalikud meetmed ja teavitab sihtliikmesriigi pädevat asutust tehtavate uuringute ja ametlike kontrollide laadist, tehtud otsustest ja kõnealuste otsuste põhjustest.

3. Kui sihtliikmesriigi pädeval asutusel on alust arvata, et kõnealused meetmed on ebapiisavad, otsivad kahe liikmesriigi pädevad asutused ühiselt olukorra parandamiseks viise ja vahendeid, sealhulgas vajaduse korral artikli 36 lõigete 3 ja 4 kohaselt tehtud ühine kohapealne ülevaatus. Nad teavitavad komisjoni, kui ei suuda jõuda kokkuleppele asjakohastes meetmetes.

Artikkel 39

Suhted kolmandate riikidega

1. Kui pädev asutus saab kolmandalt riigilt teavet nõuete rikkumise ja/või inimeste või loomade tervise ohtuseadmise kohta, edastab kõnealune asutus selle teabe teiste liikmesriikide pädevatele asutustele, kui ta arvab, et see võib neile huvi pakkuda või kui nad seda taotlevad. Ühtlasi edastab ta kõnealuse teabe ühendusele, kui see on ühenduse tasandil asjakohane.

2. Kui kolmas riik on andnud juriidilise nõusoleku osutada abi, mis on vajalik tõendite kogumiseks tehingute eeskirju eirava laadi kohta, mis on või näivad olevat vastuolus asjaomaste sööda- ja toidualaste õigusnormidega, võib käesoleva määruse alusel saadud teabe edastada nimetatud kolmandale riigile teavet andnud pädevate asutuste nõusolekul kooskõlas kolmandatele riikidele isikuandmete edastamise suhtes kohaldatavate õigusnormidega.

▼B

Artikkel 40

Komisjoni koordineeritud abi ja järgnevad meetmed

1. Komisjon koordineerib viivitamata liikmesriikides võetud meetmeid, kui ta lisaks liikmesriikidest või muudest allikatest saadud teabele saab teadlikuks tegevustest, mis on või näivad olevat vastuolus sööda- või toidualaste õigusnormidega ning pakuvad ühenduse tasandil erilist huvi, eelkõige juhul, kui:

a) selline tegevus ulatub või võib ulatuda mitmesse liikmesriiki;

b) ilmneb, et sarnane tegevus on toimunud mitmes liikmesriigis;

või

c) liikmesriigid ei suuda jõuda kokkuleppele nõuete rikkumise suhtes kohaldatavate asjakohaste meetmete osas.

2. Kui ametlikud kontrollid sihtkohas näitavad korduvat nõuete rikkumist või muid inimestele, taimedele või loomadele otseselt või keskkonna kaudu söödast või toidust lähtuvaid riske, teavitab sihtliikmesriigi pädev asutus viivitamata komisjoni ja teiste liikmesriikide pädevaid asutusi.

3. Komisjon võib:

a) koostöös asjaomase liikmesriigiga saata inspektsioonirühma kohapealse ametliku kontrolli tegemiseks;

b) esitada lähteliikmesriigi pädevale asutusele taotluse asjaomaste ametlike kontrollide intensiivistamiseks ning tegevuse ja võetud meetmete kohta aru andmiseks.

4. Kui sööda- või toidukäitlemisettevõtja korduva nõuete rikkumise käsitlemiseks võetakse lõigetes 2 ja 3 ettenähtud meetmeid, nõuab pädev asutus kõnealuselt ettevõtjalt nimetatud meetmetest tulenevate kulude tasumist.

V JAOTIS

KONTROLLIKAVAD

Artikkel 41

Mitmeaastased riiklikud kontrollikavad

Selleks, et tagada määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 17 lõike 2, loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade ning käesoleva määruse artikli 45 tõhus rakendamine, valmistab iga liikmesriik ette ühe integreeritud mitmeaastase riikliku kontrollikava.

Artikkel 42

Mitmeaastaste riiklike kontrollikavade ettevalmistamise põhimõtted

1. Liikmesriigid:

a) rakendavad artiklis 41 nimetatud kava esmakordselt hiljemalt 1. jaanuaril 2007;

ning

b) ajakohastavad seda korrapäraselt toimunud arenguid silmas pidades

ning

c) edastavad komisjonile taotluse korral kava uusima versiooni.

2. Iga mitmeaastane kontrollikava sisaldab üldist teavet sööda- ja toidukontrolli süsteemide ning loomatervishoiu ja loomade heaolu kont-

▼B

rolli struktuuri ja ülesehituse kohta asjaomases liikmesriigis, eelkõige teavet järgmise kohta:

a) plaani strateegilised eesmärgid ja see, kuidas kontrollide prioritiseerimine ja vahendite eraldamine neid eesmärke kajastavad;

b) asjaomaste tegevustega seotud riskide liigitus;

c) pädevate asutuste ja nende ülesannete määramine kesk-, piirkondlikul ja kohalikul tasandil ning kõnealustele asutustele kättesaadavad vahendid;

d) ametlike kontrollide üldine korraldamine ja juhtimine riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil, sealhulgas ametlikud kontrollid üksikutes ettevõtetes;

e) erinevate sektorite suhtes kohaldatavad kontrollisüsteemid ja koordineerimine neis sektorites ametlike kontrollide eest vastutavate pädevate asutuste erinevate teenistuste vahel;

f) vajaduse korral ülesannete delegeerimine kontrolliorganitele;

g) meetodid artikli 4 lõike 2 tegevuskriteeriumidele vastavuse tagamiseks;

h) artiklis 6 nimetatud ametlikke kontrolle tegevate töötajate väljaõpe;

i) artiklites 8 ja 9 nimetatud dokumenteeritud menetlused;

j) situatsioonplaanide korraldamine ja rakendamine seoses loomahaigustest või toidust põhjustatud haigustest tulenevate hädaolukordadega, sööda ja toidu saastumisjuhtudega ning teiste inimeste tervisega seotud riskidega;

k) koostöö ja vastastikuse abi korraldamine.

3. Mitmeaastaseid riiklikke kontrollikavu võib nende rakendamise käigus kohandada. Võib teha muudatusi, pidades silmas või võtmaks arvesse muu hulgas järgmisi tegureid:

a) uued õigusaktid;

b) uute haiguste või muude terviseriskide kujunemine;

c) olulised muudatused pädevate riiklike asutuste struktuuris, juhtkonnas või tegevuses;

d) liikmesriikide ametlike kontrollide tulemused;

e) artikli 45 kohaselt tehtud ühenduse kontrollide tulemused;

f) muudatused artiklis 43 nimetatud suunistes;

g) teaduslikud avastused;

h) kolmanda riigi poolt liikmesriigis tehtud auditite tulemused.

Artikkel 43

Mitmeaastaste riiklike kontrollikavade suunised

1. Artiklis 41 nimetatud mitmeaastased riiklikud kontrollikavad võtavad arvesse komisjoni poolt artikli 62 lõikes 2 nimetatud korras koostatavaid suuniseid. Need suunised hõlmavad eelkõige järgmist:

a) edendavad ühtset, igakülgset ja integreeritud lähenemist sööda- ja toidualaste, loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate õigusnormide ametlikele kontrollidele ning hõlmavad kõiki sektoreid ja kõiki sööda- ja toiduahela etappe, sealhulgas importi ja sissetoomist;

b) teevad kindlaks riskipõhised prioriteedid ja asjaomaste tegevuste riskide liigituse kriteeriumid ning kõige tõhusamad kontrollimenetlused;

▼B

c) teevad kindlaks muud prioriteedid ja kõige tõhusamad kontrollimenetlused;

d) teevad kindlaks sööda ja toidu tootmise, töötlemise ja turustamise etapid, sealhulgas sööda kasutamine, andes kõige usaldusväärsemat ja näitlikumat teavet sööda- ja toidualaste õigusnormide täitmise kohta;

e) soodustavad parimate tavade omaksvõtmist kontrollisüsteemi kõigil tasanditel;

f) soodustavad jälgitavussüsteemide tõhusa kontrolli väljatöötamist;

g) sisaldavad nõuandeid süsteemide väljatöötamise kohta, et registreerida kontrollimeetmete rakendamist ja tulemusi;

h) kajastavad asjaomaste rahvusvaheliste organite standardeid ja soovitusi seoses ametialaste teenistuste organisatsiooni ja tegevusega;

i) sätestavad kriteeriumid artikli 4 lõikes 6 osutatud auditite kohta;

j) sätestavad artiklis 44 nõutud aastaaruannete ülesehituse ja neis kajastatava teabe;

k) märgivad ära peamised tulemuslikkuse näitajad, mis on kohaldatavad mitmeaastaste riiklike kontrollikavade hindamisel.

2. Vajaduse korral kohandatakse suuniseid vastavalt artiklile 44 liikmesriikide poolt esitatud aastaaruannete analüüsi või artikli 45 kohaselt tehtud ühenduse kontrolle silmas pidades.

Artikkel 44

Aastaaruanded

1. Üks aasta pärast mitmeaastaste riiklike kontrollikavade rakendamise algust ja seejärel igal aastal esitavad liikmesriigid komisjonile aruande, milles on ära näidatud:

a) artikli 42 lõikes 3 nimetatud tegurite arvessevõtmiseks mitmeaastastes riiklikes kontrollikavades tehtavad mis tahes muudatused;

b) eelnenud aastal mitmeaastase riikliku kontrollikava alusel tehtud kontrollide ja auditite tulemused;

c) avastatud nõuete rikkumiste liik ja juhtumite arv;

d) meetmed mitmeaastaste riiklike kontrollikavade tõhusa toimimise tagamiseks, sealhulgas jõustamistegevus ja selle tulemused.

2. Käesoleva aruande ja eelkõige ametlike kontrollide tulemuste ühtse esitamise edendamiseks võtab lõikes 1 nimetatud teave arvesse suuniseid, mis komisjon koostab artikli 62 lõikes 2 nimetatud korras.

3. Liikmesriigid vormistavad oma aruanded ja edastavad need komisjonile kuue kuu jooksul pärast aruandes käsitletava aasta lõppu.

4. Lõikes 1 nimetatud aruandeid, artikli 45 kohaselt tehtud ühenduse kontrolle ja mis tahes muud asjaomast teavet silmas pidades kehtestab komisjon aastaaruande ametlike kontrollide üldise rakendamise kohta liikmesriikides. Kõnealune aruanne võib vajaduse korral sisaldada soovitusi järgmise kohta:

a) liikmesriikide ametlike kontrolli- ja auditeerimissüsteemide, sealhulgas nende kohaldamisala, juhtimise ja rakendamise, võimalik täiustamine;

b) sektoreid või tegevusi käsitlevad erikontrollimeetmed olenemata sellest, kas need on hõlmatud mitmeaastaste riiklike kontrollikavadega;

c) koordineeritud kavad eesmärgiga käsitleda erilist huvi väärivaid küsimusi.

▼B

5. Mitmeaastaseid kontrollikavu ja seonduvaid suuniseid kohandatakse vajaduse korral komisjoni aruandes leiduvatele järeldustele ja soovitustele tuginedes.

6. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande ning teeb selle üldsusele kättesaadavaks.

VI JAOTIS

ÜHENDUSE TEGEVUSED

I PEATÜKK:

ÜHENDUSE KONTROLLID

Artikkel 45

Ühenduse kontrollid liikmesriikides

1. Komisjoni eksperdid teevad liikmesriikides üldisi ja eriauditeid. Komisjon võib määrata oma ekspertidele abiks liikmesriikide eksperte. Üldiseid ja eriauditeid korraldatakse koostöös liikmesriikide pädevate asutustega. Auditeid tehakse korrapäraselt. Nende peamine eesmärk on kontrollida, et üldiselt toimuvad ametlikud kontrollid liikmesriikides vastavalt artiklis 41 nimetatud mitmeaastastele riiklikele kontrollikavadele ja kooskõlas ühenduse õigusnormidega. Sel eesmärgil ning soodustamaks auditite tõhusust ja tulemuslikkust, võib komisjon enne kõnealust auditit nõuda, et liikmesriigid esitaksid võimalikult kiiresti riiklike kontrollikavade ajakohastatud koopiad.

2. Üldisi auditeid võivad toetada eriauditid ja ülevaatused ühes või mitmes konkreetses valdkonnas. Kõnealuste eriauditite ja ülevaatuste eesmärgiks on eelkõige:

a) kontrollida mitmeaastase riikliku kontrollikava, sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate õigusaktide rakendamist, ja võivad vajaduse korral hõlmata ametialaste teenistuste ja auditeeritava sektoriga seotud objektide kohapealseid ülevaatusi;

b) kontrollida pädevate asutuste toimimist ja korraldust;

c) uurida olulisi või korduvaid probleeme liikmesriikides;

d) uurida hädaolukordi, esilekerkivaid probleeme või uusi arenguid liikmesriikides.

3. Komisjon annab aru iga tehtud kontrolli tulemuste kohta. Komisjoni aruanne sisaldab vajaduse korral soovitusi liikmesriikidele sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise parandamise kohta. Komisjon teeb oma aruanded üldsusele kättesaadavaks. Liikmesriigis tehtud kontrolle käsitlevate aruannete puhul esitab komisjon asjaomasele pädevale asutusele märkuste tegemiseks aruande eelnõu, võtab tehtud märkusi lõpparuande ettevalmistamisel arvesse ja avaldab pädeva asutuse arvamused koos lõpparuandega.

4. Komisjon kehtestab iga-aastase kontrolliprogrammi, teatab sellest liikmesriikidele ette ja annab aru selle tulemuste kohta. Komisjon võib programmi muuta, et võtta arvesse sööda ja toidu ohutuse, loomatervishoiu, loomade heaolu ja taimetervise vallas toimunud arengut.

5. Liikmesriigid:

a) võtavad asjakohaseid järelmeetmeid ühenduse kontrollidest tulenevaid soovitusi silmas pidades;

▼B

b) osutavad kogu vajalikku abi ja esitavad kõik dokumendid ning pakuvad muud tehnilist tuge, mida komisjoni eksperdid taotlevad, et neil oleks võimalik tõhusalt ja tulemuslikult kontrolle teha;

c) tagavad komisjoni ekspertidele juurdepääsu kõigile nende ülesannete täitmisega seotud valdustele või valduste osadele ja teabele, sealhulgas arvutisüsteemidele.

6. Liikmesriikides tehtavate ühenduse kontrollide üksikasjalike eeskirjade kindlaksmääramine või muutmine on võimalik artikli 62 lõikes 3 nimetatud korras.

Artikkel 46

Ühenduse kontrollid kolmandates riikides

1. Komisjoni eksperdid võivad teha kolmandates riikides ametlikke kontrolle veendumaks artikli 47 lõikes 1 nimetatud teabe alusel kolmandate riikide õigusaktide ja süsteemide kooskõlas ja samaväärsuses ühenduse sööda- ja toidualaste õigusnormide ja ühenduse loomatervishoidu käsitlevate õigusaktidega. Komisjon võib määrata oma ekspertidele abiks liikmesriikide eksperte. Kõnealused ametlikud kontrollid käsitlevad eelkõige:

a) kolmanda riigi õigusakte;

b) kolmanda riigi pädevaid asutusi, nende volitusi ja sõltumatust, nende suhtes kohaldatavat järelevalvet ja nende võimupiire kohaldatavate õigusaktide tõhusaks jõustamiseks;

c) töötajate väljaõpet ametlike kontrollide tegemise osas;

d) pädevatele asutustele kättesaadavaid ressursse, sealhulgas diagnostikavahendid;

e) prioriteetidele tugineva dokumenteeritud kontrollikorra ja kontrollisüsteemide olemasolu ja toimimist;

f) vajaduse korral loomatervishoiu, zoonooside ja taimetervishoiu olukorda ning ühenduse ja asjaomaste rahvusvaheliste organite loomataudide ja taimehaiguste puhangutest teavitamise korda;

g) loomade, taimede ja nende saaduste impordi ametlike kontrollide ulatust ja toimivust;

h) kinnitusi, mida kolmas riik saab anda ühenduse nõuetele vastavuse või nendega samaväärsuse kohta.

2. Kontrollide tõhususe ja tulemuslikkuse soodustamiseks kolmandas riigis võib komisjon enne kõnealuste kontrollide tegemist nõuda, et asjaomane kolmas riik esitaks artikli 47 lõikes 1 nimetatud teabe ja vajaduse korral kirjalikud dokumendid kõnealuste kontrollide rakendamise kohta.

3. Kolmandates riikides tehtavate ühenduse kontrollide sageduse määramisel lähtutakse järgmisest:

a) ühendusse eksporditavate toodete riski hindamine;

b) ühenduse õigusaktide sätted;

c) asjaomasest riigist lähtuva impordi maht ja laad;

d) komisjoni talituste või muude inspekteerimisorganite tehtud kontrollide tulemused;

e) impordikontrollide ja mis tahes muude võimalike liikmesriikide pädevate asutuste tehtud kontrollide tulemused;

f) Euroopa Toiduohutusametilt või sarnastelt organitelt saadud teave;

g) rahvusvaheliselt tunnustatud organitelt, näiteks Maailma Tervishoiuorganisatsioonilt (WHO), *Codex Alimentarius*'e komisjonilt ja

▼B

rahvusvaheliselt episootiaametilt (OIE) või muudest allikatest saadud teave;

h) tõendid kujunevate haigussituatsioonide või muude asjaolude kohta, mille tagajärjeks võivad olla kolmandast riigist imporditud elusloomadest, elustaimedest või söödast ja toidust lähtuvad terviseriskid;

i) vajadus uurida või reageerida hädaolukordadele üksikutes kolmandates riikides.

Riski kindlakstegemise kriteeriumid punktis a nimetatud riskianalüüsi jaoks otsustatakse artikli 62 lõikes 3 nimetatud korras.

4. Kolmandates riikides tehtavate kontrollide korra ja üksikasjalike eeskirjade kindlaksmääramine või muutmine on võimalik artikli 62 lõikes 3 nimetatud korras.

Need hõlmavad eelkõige menetlusi ja üksikasjalikke eeskirju seoses järgmisega:

a) kontrollid kolmandates riikides kahepoolse kokkuleppe kontekstis;

b) kontrollid muudes kolmandates riikides.

Sama menetluse kohaselt võib vastastikusel alusel kehtestada maksud eespool nimetatud kontrollide eest.

5. Kui ühenduse kontrolli käigus avastatakse tõsine oht inimeste või loomade tervisele, võtab komisjon viivitamata mis tahes vajalikud erakorralised meetmed vastavalt määruse (EÜ) nr 178/2002 artiklile 53 või teiste asjaomaste ühenduse õigusaktidega kehtestatud kaitsemeetmete sätetele.

6. Komisjon annab aru iga tehtud ühenduse kontrolli tulemuste kohta. Komisjoni aruanne sisaldab vajaduse korral soovitusi. Komisjon teeb oma aruanded üldsusele kättesaadavaks.

7. Komisjon edastab oma kolmandates riikides tehtavate kontrollide programmi eelnevalt liikmesriikidele ja esitab aruande tulemuste kohta. Seda võib muuta, et võtta arvesse sööda ja toidu ohutuse, loomatervishoiu ja taimetervishoiu vallas toimunud arengut.

II PEATÜKK

IMPORDITINGIMUSED

Artikkel 47

Üldised imporditingimused

1. Ühendus vastutab selle eest, et ühendusse kaupu eksportida kavatsevatelt kolmandatelt riikidelt nõutakse järgmise täpse ja ajakohastatud teabe esitamist sanitaarkontrollisüsteemide üldise korralduse ja juhtimise kohta:

a) tema territooriumil vastu võetud või kavandatavad sanitaar- või fütosanitaareeskirjad;

b) tema territooriumil rakendatavad kontrolli- ja ülevaatusmenetlused, tootmis- ja karantiinimenetlused, pestitsiidide taluvus ja lisaainete tunnustamise kord;

c) riskide hindamise menetlused, arvesse võetavad tegurid ning asjakohase sanitaar- või fütosanitaarkaitse taseme kindlaksmääramine;

d) vajaduse korral artiklis 46 nimetatud kontrollide alusel antud soovituste järelmeetmed.

2. Lõikes 1 nimetatud teave on kauba laadi suhtes proportsionaalne ja võib arvesse võtta kolmanda riigi olukorra ja struktuuri eripära ning

▼B

ühendusse eksporditavate toodete laadi. Selle kohaldamisala hõlmab vähemalt kaupu, mida kavatsetakse eksportida ühendusse.

3. Lõigetes 1 ja 2 nimetatud teave võib käsitleda ka järgmist:

a) ühendusse importimiseks ettenähtud kaupade riiklike kontrollide tulemused;

b) olulised muudatused, mis on tehtud asjaomaste kontrollisüsteemide struktuuris ja toimimises, eelkõige täitmaks ühenduse nõudeid või soovitusi.

4. Kui kolmas riik ei esita kõnealust teavet või kui esitatud teave on ebapiisav, võib artikli 62 lõikes 3 nimetatud korras kehtestada impordi eritingimused iga juhtumi puhul eraldi ja rangelt ajutiselt pärast konsulteerimist asjaomase kolmanda riigiga.

5. Suunised lõigetes 1, 2 ja 3 nimetatud teabe koostamiseks ja komisjonile esitamiseks ning üleminekumeetmed, mis annavad kolmandatele riikidele aega nimetatud teabe ettevalmistamiseks, kehtestatakse artikli 62 lõikes 2 nimetatud korras.

Artikkel 48

Impordi eritingimused

1. Kuivõrd kolmandatest riikidest või nende piirkondadest kauba importimisel kohaldatavad tingimused ja üksikasjalik kord ei ole ühenduse õigusega ja eelkõige määrusega (EÜ) nr 854/2004 ette nähtud, sätestatakse need vajaduse korral artikli 62 lõikes 3 nimetatud korras.

2. Lõikes 1 nimetatud tingimused ja üksikasjalik kord võib hõlmata järgmist:

a) nimekiri kolmandatest riikidest, millest võib ühele I lisas nimetatud territooriumidest vedada teatavaid tooteid;

b) saadetistega kaasas olevate sertifikaatide näidiste kehtestamine;

c) impordi eritingimused sõltuvalt toote või looma liigist ja sellega seotud võimalikest riskidest.

3. Kolmandaid riike loetletakse lõike 2 punktis a nimetatud nimekirjades üksnes juhul, kui nende pädevad asutused esitavad asjakohased tagatised ühenduse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise või nendega samaväärsuse kohta.

4. Nimekirjade koostamisel või ajakohastamisel võetakse arvesse eelkõige järgmisi kriteeriume:

a) kolmanda riigi õigusaktid asjaomases sektoris;

b) kolmanda riigi pädeva asutuse ja selle kontrollitalituste struktuur ja töökorraldus ning talle/neile kättesaadavad tagatised, mida saab esitada asjaomaste õigusaktide rakendamist silmas pidades;

c) piisavate ametlike kontrollide olemasolu;

d) kolmanda riigi poolt söödas ja toidus ning elusloomades esinevate ohtude kohta edastatava teabe korrapärasus ja operatiivsus;

e) kolmanda riigi poolt antud tagatised selle kohta, et:

i) tingimused, mida kohaldatakse ettevõtete suhtes, millest võib ühendusse importida sööta ja toitu, on kooskõlas või samaväärsed ühenduse sööda- ja toidualaste õigusnormide nõuetega;

ii) koostatakse nimekiri kõnealustest ettevõtetest ja ajakohastatakse seda;

iii) ettevõtete nimekiri ja selle ajakohastatud versioonid edastatakse viivitamata komisjonile;

▼B

iv) kolmanda riigi pädev asutus kohaldab ettevõtete suhtes korrapäraseid ja tõhusaid kontrolle.

5. Lõike 2 punktis c nimetatud impordi eritingimuste vastuvõtmisel võetakse arvesse asjaomaste kolmandate riikide esitatud teavet ja vajaduse korral kõnealustes kolmandates riikides tehtud ühenduse kontrollide tulemusi. Ühe toote või toodete rühma suhtes võidakse kehtestada impordi eritingimused. Neid võidakse kohaldada ühe kolmanda riigi, kolmanda riigi piirkondade või kolmandate riikide rühma suhtes.

Artikkel 49

Samaväärsus

1. Pärast samaväärsuslepingu rakendamist või rahuldavat auditit võib artikli 62 lõikes 3 nimetatud korras võtta vastu otsuse, millega tunnustatakse, et kolmandate riikide või nende piirkondade poolt konkreetsetes valdkondades kohaldatavad meetmed pakuvad tagatisi, mis on samaväärsed ühenduses kohaldatavate tagatistega, kui kolmandad riigid esitavad selle kohta objektiivsed tõendid.

2. Lõikes 1 nimetatud otsus sätestab tingimused, mis reguleerivad importi kõnealusest kolmandast riigist või kolmanda riigi piirkonnast.

Tingimused võivad hõlmata:

a) toodetega kaasas oleva sertifikaadi laadi ja sisu;

b) erinõudeid, mida kohaldatakse importimisel ühendusse;

c) vajaduse korral nimekirjade koostamise korda ning nende piirkondade või ettevõtete nimekirjade muutmise korda, millest on lubatud imporditoimingud.

3. Lõikes 1 nimetatud otsus tunnistatakse sama korra kohaselt viivitamata kehtetuks, kui selle vastuvõtmise ajal kehtestatud samaväärsuse tunnustamise mis tahes tingimus ei ole enam täidetud.

Artikkel 50

Toetus arengumaadele

1. Artikli 62 lõikes 3 nimetatud korras võib vastu võtta ja säilitada järgmisi meetmeid, kuni neil on tõendatav toime selle tagamisel, et arengumaad suudavad täita käesoleva määruse sätteid:

a) artiklites 47 ja 48 nimetatud ühendusse eksporditavate toodete suhtes kehtivate nõuete järk-järguline kehtestamine. Edusamme kõnealuste nõuete täitmisel hinnatakse ja võetakse arvesse kindlaksmääratud tähtajalise täieliku või osalise nõuetest vabastamise vajalikkuse üle otsustamisel. Järkjärgulisel kehtestamisel võetakse arvesse ka edusamme lõikes 2 nimetatud institutsioonilise suutlikkuse suurendamisel;

b) vajaduse korral ühenduse ekspertide abi artiklis 47 nimetatud teabe edastamisel;

c) ühisprojektide edendamine arengumaade ja liikmesriikide vahel;

d) suuniste väljatöötamine eesmärgiga aidata arengumaid ühendusse eksporditavate toodete ametlike kontrollide korraldamisel;

e) ühenduse ekspertide saatmine arengumaadesse, et aidata ametlike kontrollide korraldamisel;

f) arengumaade kontrollipersonali osalemine artiklis 51 nimetatud koolituskursustel.

2. Ühenduse arengu koostööpoliitika kontekstis edendab komisjon arengumaade toetust seoses sööda ja toidu ohutusega üldiselt ning

▼B

eelkõige sööda- ja toidustandarditele vastavusega, et suurendada institutsioonilist suutlikkust, mis on vajalik artiklites 5, 12, 47 ja 48 nimetatud nõuete täitmiseks.

III PEATÜKK

KONTROLLIPERSONALI VÄLJAÕPE

Artikkel 51

Kontrollipersonali väljaõpe

1. Komisjon võib korraldada käesolevas määruses nimetatud ametlike kontrollide eest vastutavate liikmesriikide pädevate asutuste personalile koolituskursusi. Nende koolituskursuste eesmärk on töötada välja ühtlustatud lähenemine ametlikele kontrollidele liikmesriikides. Eelkõige võivad need hõlmata väljaõpet seoses järgmisega:

a) ühenduse sööda- ja toidualased õigusnormid ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevad eeskirjad;

b) kontrollimeetodid ja -võtted, näiteks käitlejate poolt sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmiseks väljatöötatud süsteemide auditeerimine;

c) ühendusse imporditavatele kaupadele tehtavad kontrollid;

d) sööda ja toidu tootmise, töötlemise ja turustamise meetodid ja võtted.

2. Lõikes 1 nimetatud koolituskursused võivad olla avatud osalejatele kolmandatest riikidest, eelkõige arengumaadest.

3. Koolituskursuste korraldamise üksikasjalikud eeskirjad võib sätestada artikli 62 lõikes 3 nimetatud korras.

IV PEATÜKK

MUUD ÜHENDUSE TEGEVUSED

Artikkel 52

Kolmandate riikide kontrollid liikmesriikides

1. Komisjoni eksperdid võivad liikmesriikide pädevate asutuste taotluse korral ja nendega koostöös abistada liikmesriike kolmandate riikide tehtavate kontrollide käigus.

2. Sellisel juhul teavitavad liikmesriigid, kelle territooriumil kolmas riik kavatseb kontrolli teha, komisjoni kavandamisest, kohaldamisalast, dokumentatsioonist ja edastavad mis tahes muu asjaomase teabe, mis võimaldab komisjonil kontrollis tõhusalt osaleda.

3. Ühenduse abi eesmärgiks on eelkõige:

a) selgitada ühenduse sööda- ja toidualaseid õigusnorme ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevaid eeskirju;

b) edastada ühenduse tasandil kättesaadavat teavet ja andmeid, millest võib olla kasu kolmanda riigi tehtavat kontrolli silmas pidades;

c) tagada kolmandate riikide poolt tehtavate kontrollide ühtsus.

Artikkel 53

Koordineeritud kontrollikavad

Komisjon võib soovitada koordineeritud kavu artikli 62 lõikes 2 nimetatud korras. Neid kavasid:

▼B

a) korraldatakse igal aastal vastavalt programmile;

ja

b) korraldatakse vajaduse korral ühekordselt eelkõige sööda, toidu või loomadega seotud ohtude leviku kindlakstegemiseks.

VII JAOTIS

TÄITEMEETMED

I PEATÜKK

SISERIIKLIKUD TÄITEMEETMED

Artikkel 54

Meetmed nõuete rikkumise korral

1. Kui pädev asutus avastab nõuete rikkumise, võtab ta meetmeid tagamaks, et käitleja parandab olukorda. Võetava meetme üle otsustamisel võtab pädev asutus arvesse rikkumise laadi ja käitleja võimalikke varasemaid nõueterikkumisi.

2. Sellisteks meetmeteks on vajaduse korral eelkõige:

a) sanitaarprotseduuride või mis tahes muude meetmete rakendamine, mida loetakse vajalikuks, et tagada sööda või toidu ohutus või sööda- või toidualaste õigusnormide, loomatervishoidu või loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmine;

b) sööda, toidu ja loomade turuleviimise, impordi ja ekspordi piirangud või keelud;

c) sööda või toidu tagasitoimetamise, kõrvaldamise ja/või hävitamise jälgimine ja vajaduse korral määramine;

d) sööda või toidu kasutamise lubamine muuks otstarbeks kui algselt kavandatud;

e) asjaomase käitlemisettevõtja tegevuse täielik või osaline peatamine või sulgemine asjakohaseks ajavahemikuks;

f) ettevõtte tunnustuse peatamine või tühistamine;

g) artiklis 19 nimetatud meetmed kolmandatest riikidest pärit saadetiste suhtes;

h) mis tahes muu meede, mida pädev asutus peab asjakohaseks.

3. Pädev asutus annab asjaomasele käitlejale või tema esindajale:

a) kirjaliku teatise tema otsuse kohta seoses lõike 1 kohaselt võetava meetmega koos põhjendusega;

ning

b) teavet kõnealuste otsuste kohta kaebuse esitamise õiguse ning kohaldatava korra ja tähtaegade kohta.

4. Vajaduse korral teavitab pädev asutus oma otsusest viivitamata lähteliikmesriigi pädevat asutust.

5. Kõik käesoleva artikli alusel kantud kulud katab vastutav sööda- ja toidukäitleja.

▼B

Artikkel 55

Sanktsioonid

1. Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad sanktsioonide kohta, mida kohaldatakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ja muude loomade tervise ja heaolu kaitset reguleerivate ühenduse sätete rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Sätestatavad sanktsioonid peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

2. Liikmesriigid teatavad komisjonile viivitamata sööda- ja toidualaste õigusnormide rikkumise suhtes kohaldatavatest sätetest ja nende mis tahes muudatustest.

II PEATÜKK

ÜHENDUSE TÄITEMEETMED

Artikkel 56

Kaitsemeetmed

1. Määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 53 alusel võetakse meetmeid, kui:

a) komisjonil on tõendeid liikmesriigi kontrollisüsteemide tõsise puudulikkuse kohta;

ning

b) kõnealune puudulikkus võib otseselt või keskkonna kaudu kujutada laiaulatuslikku ohtu inimeste tervisele, loomade tervisele või loomade heaolule.

2. Kõnealuseid meetmeid võetakse üksnes pärast seda, kui:

a) ühenduse kontrollidega seoses on ilmnenud ühenduse õigusaktide rikkumine ja sellest on teatatud;

ning

b) asjaomane liikmesriik ei ole olukorda komisjoni taotluse alusel ja komisjoni kehtestatud tähtaja jooksul parandanud.

VIII JAOTIS

ÜHENDUSE ÕIGUSAKTIDE KOHANDAMINE

Artikkel 57

Direktiivi 96/23/EÜ muutmine

Direktiivi 96/23/EÜ muudetakse järgmiselt.

1. Artikli 14 lõige 2 asendatakse järgmisega:

“2 Ühenduse referentlaboratooriumid on need, millele on viidatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 882/2004 (ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide, loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks) (*) VII lisa asjaomases osas.

(*) ELT L 165, 30.4.2004, lk 1.”

▼B

2. Artiklis 30 asendatakse lõik 1, mis algab sõnadega “Kui sellised lisakontrollid näitavad…” ja lõpeb sõnadega “…või kasutada see ilma hüvitise või kompensatsioonita ühenduse õigusaktidega lubatud teistel eesmärkidel” järgmisega:

“Kui kontrollide käigus ilmneb lubamatute ainete või toodete olemasolu või kui on ületatud maksimaalseid lubatud määrasid, kohaldatakse määruse (EÜ) nr 882/2004 artiklite 19–22 sätteid.”

3. V lisa jäetakse välja.

Artikkel 58

Direktiivi 97/78/EÜ muutmine

Direktiivi 97/78/EMÜ muudetakse järgmiselt.

1. Artikkel 1 asendatakse järgmisega:

“Liikmesriigid teevad kolmandatest riikidest pärit toodete sissetoomisel mõnele I lisas loetletud territooriumile veterinaarkontrolle vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrusele (EÜ) nr 882/2004 (ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide, loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks). (*)

_____

(*) ELT L 165, 30.4.2004, lk 1.”

2. Artikli 2 lõike 2 punkt a asendatakse järgmisega:

“a) *tooted* – loomse päritoluga tooted, millele on viidatud direktiivides 89/662/EMÜ ja 90/425/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. oktoobri 2002. aasta määruses (EÜ) nr 1774/2002 (milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste sanitaareeskirjad), (*) nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivis 2002/99/EÜ (milles sätestatakse inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste tootmist, töötlemist, turustamist ja ühendusse toomist reguleerivad loomatervishoiu eeskirjad) (**) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruses (EÜ) nr 854/2004 (millega sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste ametliku kontrolli korraldamise kohta) (***); see hõlmab ka artiklis 19 nimetatud taimseid saadusi.

_____

(*) EÜT L 273,10.10.2002, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 808/2003 (ELT L 117, 13.5.2003, lk 1).
(**) ELT L 18, 23.1.2003, lk 11.
(***) ELT L 139, 30.4.2004.”.

3. Artikli 7 lõikes 3 “asendatakse nõukogu 29. jaanuari 1985. aasta direktiivis 85/73/EMÜ veterinaarinspektsiooni ja kontrolli finantseerimise kohta, mida hõlmavad direktiivid 89/662/EMÜ, 90/425/EMÜ, 90/675/EMÜ ja 91/496/EMÜ (muudetud ja konsolideeritud)” järgmisega:

“määruses (EÜ) nr 882/2004 nimetatud inspekteerimislõivud”.

4. Artikli 10 lõike 1 punktis b jäetakse välja järgmine osa: “või ettevõtete puhul, mis on tunnustatud vastavalt nõukogu 22. juuni 1995. aasta otsusele 95/408/EÜ, milles sätestatakse tingimused esialgseks ajavahemikuks ajutiste loetelude koostamiseks ettevõtetest, millest liikmesriikidel on lubatud importida teatavaid loomseid saadusi, kalandussaadusi või elusaid kahepoolmelisi limuseid, ettevõttest, mis on läbinud ühenduse või riikliku kontrolli.”

5. Artikli 12 lõige 9 jäetakse välja.

▼B

6. Artikli 15 lõige 5 jäetakse välja.

7. Artiklisse 16 lisatakse järgmine lõige:

   “4. Üksikasjalikud eeskirjad loomsete saaduste sissetoomise kohta rahvusvaheliste transpordivahendite meeskonnaliikmete ja reisijate varustamiseks ning distantsilt (näiteks posti, telefoni või Interneti teel) tellitavate ja tarbijale kätte toimetatavate loomsete saaduste kohta sätestatakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 882/2004 artikliga 25.”

8. Artikkel 21 jäetakse välja.

9. Artikkel 23 jäetakse välja.

10. Artikli 24 lõike 1 teises taandes asendatakse “vastavalt artikli 17 lõike 2 punktidele a ja b” tekstiga “vastavalt artiklile 17”.

Artikkel 59

Direktiivi 2000/29/EÜ muutmine

Direktiivi 2000/29/EÜ lisatakse järgmine artikkel:

“Artikkel 27a

Ilma et see piiraks selle artiklit 21, kohaldatakse käesolevas direktiivis vajaduse korral Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 882/2004 (ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide, loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks) (*) artikleid 41–46.

_____

(*) ELT L 165, 30.4.2004, lk 1.”

Artikkel 60

Määruse (EÜ) nr 854/2004 muutmine

Käesolevaga muudetakse määrust (EÜ) nr 854/2004 järgmiselt.

1. Artiklisse 1 lisatakse järgmine lõige:

   “1a. Käesolevat määrust kohaldatakse lisaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrusele (EÜ) nr 882/2004 (ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide, loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks) (*).

   _____

   (*) ELT L 165, 30.4.2004, lk 1.”

2. Artiklis 2:

   a) lõikes 1 jäetakse välja punktid a, b, d ja e;

      ning

   b) lõikele 2 lisatakse järgmine punkt:

      “b) a) määrus (EÜ) nr 882/2004.”

3. Artiklis 3:

   a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

      “1. Pädevad asutused tunnustavad ettevõtteid määruse (EÜ) nr 882/2004 artikli 31 lõikes 2 märgitud ajal ja viisil.”;

      ning

▼B

b) lõike 4 punktid a ja b ning lõige 6 jäetakse välja.

4. Artikkel 9 jäetakse välja.

5. Artikkel 10 asendatakse järgmisega:

“Artikkel 10

Määruse (EÜ) nr 178/2002 artiklis 11 ja määruse (EÜ) nr 882/2004 VI jaotise II peatükis sätestatud põhimõtete ja tingimuste ühtse kohaldamise tagamiseks kohaldatakse käesolevas peatükis sätestatud korda.”

6. Artiklis 11:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

“2. Kolmas riik kuulub kõnealustesse nimekirjadesse üksnes juhul, kui selles riigis on toimunud ühenduse kontroll, mis on näidanud, et pädev asutus annab asjakohased tagatised vastavalt määruse (EÜ) nr 882/2004 artikli 48 lõikele 3. Kolmas riik võib kõnealustesse nimekirjadesse kuuluda ilma, et seal oleks toimunud ühenduse kontroll, kui:

a) määruse (EÜ) nr 882/2004 artikli 46 lõike 3 punkti a kohaselt kindlaks määratud risk ei õigusta seda;

ning

b) vastavalt lõikele 1 konkreetse kolmanda riigi nimekirja lisamise üle otsustamisel jõutakse seisukohale, et muu teave viitab sellele, et pädev asutus annab vajalikud tagatised.”;

b) lõike 4 sissejuhatus asendatakse järgmisega:

“4. Nimekirjade koostamisel või ajakohastamisel võetakse eelkõige arvesse määruse (EÜ) nr 882/2004 artiklis 46 ja artikli 48 lõikes 3 loetletud kriteeriume. Arvesse võetakse ka järgmist.”;

ning

c) lõike 4 punktid b–h jäetakse välja.

7. Artikli 14 lõike 2 punkt b asendatakse järgmisega:

“b) võimalikud määruse (EÜ) nr 882/2004 artikli 48 kohaselt kehtestatud impordi eritingimused.”

8. Artiklis 18 jäetakse välja lõiked 17–20.

Artikkel 61

Ühenduse õigusaktide kehtetuks tunnistamine

1. Direktiivid 70/373/EMÜ, 85/591/EMÜ, 89/397/EMÜ, 93/99/EMÜ ja 95/53/EÜ ja otsused 93/383/EMÜ, 98/728/EÜ ja 1999/313/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2006. Direktiiv 85/73/EMÜ tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2008.

2. Kõnealuste õigusaktide alusel vastu võetud eeskirjad, eelkõige VIII lisas nimetatud, kehtivad kuni vajalike sätete vastuvõtmiseni käesoleva määruse alusel, kuivõrd need ei ole vastuolus käesoleva määrusega.

3. Viiteid kehtetuks tunnistatud õigusaktidele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele.

▼B

IX JAOTIS

ÜLDSÄTTED

Artikkel 62

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 58 kohaselt loodud alaline toiduahela ja loomatervishoiu komitee või peamiselt taimetervisega seotud küsimuste käsitlemisel nõukogu otsusega 76/894/EMÜ (*) asutatud alaline taimetervise komitee.

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 3 ja 7, võttes arvesse selle artiklis 8 sätestatut.

3. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle artiklis 8 sätestatut.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 sätestatud tähtaeg on kolm kuud.

4. Komitee võtab vastu oma kodukorra.

Artikkel 63

Rakendus- ja üleminekumeetmed

1. Käesoleva määruse ühtseks kohaldamiseks vajalikud rakendus- ja üleminekumeetmed võib sätestada artikli 62 lõikes 3 nimetatud korras.

Eelkõige kehtib see järgmise kohta:

a) kontrolliülesannete delegeerimine artiklis 5 nimetatud kontrolliorganitele, kui kõnealused kontrolliorganid tegutsesid juba enne käesoleva määruse jõustumist;

b) muudatused artikli 12 lõikes 2 nimetatud standardites;

c) artiklis 28 nimetatud nõuete rikkumine, mis põhjustab täiendavatest ametlikest kontrollidest tulenevaid kulusid;

d) artikli 54 alusel kantud kulud;

e) mikrobioloogilise, füüsikalise ja/või keemilise analüüsi eeskirjad seoses ametlike kontrollidega, eelkõige riski kahtluse korral, sealhulgas kolmandatest riikidest imporditud toodete ohutuse järelevalve;

f) määratlemine, millist sööta tuleb käesoleva määruse kohaldamisel lugeda loomse päritoluga söödaks.

2. Määruste (EMÜ) nr 2092/91, (EMÜ) nr 2081/92 ja (EMÜ) nr 2082/92 eripära arvessevõtmiseks võivad artikli 62 lõikes 3 nimetatud korras vastu võetavad erimeetmed näha ette vajalikud erandid käesolevas määruses sätestatud eeskirjade osas ja nende korrigeerimised.

Artikkel 64

Euroopa standardite lisade ja viidete muutmine

Artikli 62 lõikes 3 nimetatud korras:

1) käesoleva määruse lisasid võib ajakohastada, välja arvatud I lisa, IV lisa ja V lisa, ilma et see piiraks artikli 27 lõike 3 kohaldamist, eelkõige võtmaks arvesse haldusmuudatusi ning teaduslikku ja/või tehnilist progressi;

2) käesolevas määruses sisalduvaid viiteid Euroopa standarditele võib ajakohastada juhul, kui CEN neid viiteid muudab.

▼B

Artikkel 65

Aruanne Euroopa Parlamendile ja nõukogule

1. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande hiljemalt 20. mail 2007.

2. Aruanne vaatleb eelkõige käesoleva määruse kohaldamisel saadud kogemusi ja käsitleb eelkõige järgmisi küsimusi:

a) kohaldamisala ümberhindamine seoses loomade tervise ja loomade heaoluga;

b) teiste sektorite panuse tagamine ametlike kontrollide rahastamisse, laiendades IV lisa A jaos ja V lisa A jaos nimetatud tegevuste nimekirja ning võttes arvesse eelkõige ühenduse sööda- ja toiduhügieeni käsitlevaid õigusakte pärast nende vastuvõtmist;

c) IV lisa B jaos ja V lisa B jaos nimetatud lõivude ajakohastatud miinimumtariifide kehtestamine, võttes arvesse eelkõige riskitegureid.

3. Vajaduse korral lisab komisjon aruandele asjakohased ettepanekud.

Artikkel 66

Ühenduse rahaline toetus

1. Eraldised, mis on vajalikud järgmiseks:

a) liikmesriikide ekspertide reisi- ja elamiskulud seoses nende määramisega komisjoni poolt abistama komisjoni eksperte vastavalt artikli 45 lõikele 1 ja artikli 46 lõikele 1;

b) artiklis 51 ette nähtud kontrollipersonali väljaõpe;

c) muude käesoleva määruse kohaldamiseks vajalike meetmete rahastamine,

kinnitatakse igal aastal eelarvemenetluse raames.

2. Lõike 1 punktis c nimetatud meetmed hõlmavad eelkõige konverentside korraldamist, andmebaaside loomist, teabe avaldamist, uuringute korraldamist ja kohtumiste korraldamist valmistamaks ette alalise toiduahela ja loomatervishoiu komitee istungeid.

3. Ühenduse tehnilist abi ja rahalist toetust artiklis 50 nimetatud tegevuste korraldamiseks võib anda komisjoni käsutuses olevate inimressursside ja rahaliste vahendite piires.

X JAOTIS

LÕPPSÄTE

Artikkel 67

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas.*

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2006.

Artikleid 27 ja 28 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2007.

▼M2

I LISA

ARTIKLI 2 LÕIKES 15 NIMETATUD TERRITOORIUMID

1. Belgia Kuningriigi territoorium
2. Bulgaaria Vabariigi territoorium
3. Taani Kuningriigi territoorium, välja arvatud Fääri saared ja Gröönimaa
4. Saksamaa Liitvabariigi territoorium
5. Kreeka Vabariigi territoorium
6. Hispaania Kuningriigi territoorium, välja arvatud Ceuta ja Melilla
7. Prantsuse Vabariigi territoorium
8. Iirimaa territoorium
9. Itaalia Vabariigi territoorium
10. Luksemburgi Suurhertsogiriigi territoorium
11. Madalmaade Kuningriigi territoorium Euroopas
12. Austria Vabariigi territoorium
13. Portugali Vabariigi territoorium
14. Rumeenia territoorium
15. Soome Vabariigi territoorium
16. Rootsi Kuningriigi territoorium
17. Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi territoorium

▼B

II LISA

PÄDEVAD ASUTUSED

I PEATÜKK: AMETLIKKE KONTROLLE TEGEVATE TÖÖTAJATE VÄLJAÕPPE SISU

1. Erinevad kontrollivõtted, näiteks auditeerimine, proovide võtmine ja ülevaatused
2. Kontrollimenetlused
3. Sööda- ja toidualased õigusnormid
4. Tootmise, töötlemise ja turustamise erinevad etapid ja võimalikud riskid inimeste tervisele ning vajaduse korral loomade ja taimede tervisele ning keskkonnale
5. Sööda- ja toidualaste õigusnormide rikkumise hindamine
6. Loomasööda ja toidu tootmisega seotud ohud
7. Ohuanalüüsi ja kriitiliste kontrollipunktide süsteemi menetluste kohaldamise hindamine
8. Sööda- ja toidukäitlemisettevõtjate poolt rakendatavad juhtimissüsteemid, näiteks kvaliteedi tagamise programmis, ja nende hindamine, kuivõrd need on sööda- või toidualaste õigusnormide nõuetega seotud
9. Ametlikud sertifitseerimissüsteemid
10. Situatsioonplaanid hädaolukordadeks, sealhulgas teavitamine liikmesriikide ja komisjoni vahel
11. Kohtumenetlused ja ametlike kontrollide mõju
12. Tutvumine kirjaliku dokumentaalse materjali ja muude, sealhulgas tasemekatsetega, akrediteerimisega ja riski hindamisega seotud andmikega, mis võivad olla asjakohased sööda- või toidualaste õigusnormide täitmise hindamisel; see võib hõlmata rahandus- ja kaubandusaspekte
13. Mis tahes muu valdkond, sealhulgas loomade tervis ja loomade heaolu, mis on vajalik ametlike kontrollide tegemise tagamiseks kookõlas käesoleva määrusega.

II PEATÜKK: KONTROLLIMENETLUSE TEEMAVALDKONNAD

1. Pädeva asutuse korraldus ning seosed pädevate keskasutuste ja ametiasutuste vahel, kellele nad on delegeerinud ametlike kontrollide tegemisega seotud ülesanded
2. Seosed pädevate asutuste ja kontrolliorganite vahel, kellele nad on delegeerinud ametlike kontrollidega seotud ülesanded
3. Kokkuvõte eesmärkidest, mida tahetakse saavutada
4. Töötajate ülesanded, vastutus ja kohustused
5. Proovivõtumenetlused, kontrollimeetodid ja -võtted, tulemuste tõlgendamine ja sellest lähtuvad otsused
6. Järelevalve- ja seireprogrammid
7. Vastastikune abi juhul, kui ametlikud kontrollid nõuavad meetmete võtmist rohkem kui ühe liikmesriigi poolt
8. Ametlike kontrollide järel võetavad meetmed
9. Koostöö teiste talituste või osakondadega, kellel võib olla asjaomaseid kohustusi
10. Proovivõtumeetodite, analüüsimeetodite ja tuvastustestide asjakohasuse kontrollimine
11. Mis tahes muu tegevus või teave, mis on vajalik ametlike kontrollide tõhusaks toimimiseks.

▼B

III LISA

ANALÜÜSIMEETODITE KIRJELDUS

1. Analüüsimeetodeid tuleks kirjeldada järgmiste kriteeriumide alusel:

   a) mõõtetäpsus;

   b) kohaldatavus (põhiaine ja kontsentratsioonivahemik);

   c) avastamispiir;

   d) määramispiir;

   e) tulemuste lähedusaste;

   f) korratavus;

   g) reprodutseeritavus;

   h) taastamine;

   i) selektiivsus;

   j) tundlikkus;

   k) lineaarsus;

   l) mõõtemääramatus;

   m) muud kriteeriumid, mida võib vajaduse korral valida.

2. Lõike 1 punktis e nimetatud täppisväärtused saadakse ringtesti käigus, mis on tehtud kooskõlas rahvusvaheliselt tunnustatud protokolliga ringtestide kohta (nt ISO 5725:1994 või IUPAC rahvusvaheline ühtlustatud protokoll) või põhineb kriteeriumidelevastavuse katsetel, kui on kehtestatud analüüsimeetodite toimekriteeriumid. Korratavuse ja reprodutseeritavuse väärtusi väljendatakse rahvusvaheliselt tunnustatud kujul (nt 95 % usaldusvahemikud vastavalt standardile ISO 5725:1994 või IUPAC). Koostöös toimunud uuringu tulemused avaldatakse või on vabalt kättesaadavad.

3. Erinevate kaubarühmade suhtes ühtselt kohaldatavaid analüüsimeetodeid tuleks eelistada meetoditele, mis on kohaldatavad üksnes üksikute kaupade suhtes.

4. Olukordades, kus analüüsimeetodeid saab kinnitada üksnes ühes laboratooriumis, tuleks need kinnitada kooskõlas nt IUPAC ühtlustatud suunistega, või kui analüüsimeetodite toimekriteeriumid on kehtestatud, peaksid need põhinema kriteeriumidele vastavuse katsetel.

5. Käesoleva määruse alusel vastuvõetud analüüsimeetodeid tuleks ISO soovitatud analüüsimeetodite standardskeemis redigeerida.

▼B

IV LISA

AMETLIKE KONTROLLIDEGA SEOTUD TEGEVUSED JA LÕIVUDE VÕI MAKSUDE MIINIMUMTARIIFID SEOSES ÜHENDUSE ETTEVÕTETEGA

A JAGU: TEGEVUSED

1. Direktiividega 89/662/EMÜ, 90/425/EMÜ, 93/119/EÜ ja 96/23/EÜ reguleeritud tegevused, mille eest liikmesriigid koguvad praegusel ajal lõivu vastavalt direktiivile 85/73/EMÜ.

2. Söödakäitlemisettevõtjate tunnustamine.

B JAGU: MIINIMUMTARIIFID

Liikmesriigid koguvad järgmisse nimekirja kuuluvate toodetega seotud kontrollide eest vähemalt vastava miinimumtariifiga lõivu või maksu.

I PEATÜKK:

TAPAÜLEVAATUSE SUHTES KOHALDATAVATE LÕIVUDE VÕI MAKSUDE MIINIMUMTARIIFID

a) veiseliha	
— täiskasvanud veised:	5 EUR looma kohta
— noorveised:	2 EUR looma kohta
b) kabjalised ja hobuslased:	3 EUR looma kohta
c) sealiha: loomad rümbakaaluga	
— alla 25 kg:	0,5 EUR looma kohta
— 25 kg või üle selle:	1 EUR looma kohta
d) lamba- ja kitseliha: loomad rümbakaaluga	
— alla 12 kg:	0,15 EUR looma kohta
— 12 kg või üle selle:	0,25 EUR looma kohta
e) kodulinnuliha	
— kanaliste (*Gallus*) perekonna kodulinnud ja pärlkanad:	0,005 EUR linnu kohta
— pardid ja haned:	0,01 EUR linnu kohta
— kalkunid:	0,025 EUR linnu kohta
— küülikuliha:	0,005 EUR looma kohta.

II PEATÜKK

LIHALÕIKUSETTEVÕTETE KONTROLLI SUHTES KOHALDATAVATE LÕIVUDE VÕI MAKSUDE MIINIMUMTARIIFID

Ühe tonni liha kohta:

— veise-, vasika-, sea-, kabjaliste/hobuslaste, lamba- ja kitseliha:	2 EUR
— kodulinnu- ja küülikuliha:	1,5 EUR

▼B

— tehistingimustes peetavate ulukite ja ulukiliha:

— väikeste jahilindude ja väikeulukite liha: 1,5 EUR

— silerinnaliste lindude liha (jaanalind, emu, nandu): 3 EUR

— kuldid ja mäletsejad: 2 EUR.

III PEATÜKK

ULUKITÖÖTLEMISETTEVÕTETE SUHTES KOHALDATAVATE LÕIVUDE VÕI MAKSUDE MIINIMUMTARIIFID

a)	väikesed jahilinnud:	0,005 EUR linnu kohta
b)	väikeulukid:	0,01 EUR looma kohta
c)	silerinnalised linnud:	0,5 EUR linnu kohta
d)	maismaaimetajad:	
	— kuldid:	1,5 EUR looma kohta
	— mäletsejad:	0,5 EUR looma kohta

IV PEATÜKK

PIIMATOODANGU SUHTES KOHALDATAVATE LÕIVUDE VÕI MAKSUDE MIINIMUMTARIIFID

— 1 EUR 30 tonni kohta

ja

— sellest alates 0,5 EUR tonni kohta.

V PEATÜKK

KALATOODETE JA AKVAKULTUURITOODETE TOOTMISE JA TURULEVIIMISE SUHTES KOHALDATAVATE LÕIVUDE VÕI MAKSUDE MIINIMUMTARIIFID

a) Kalatoodete ja akvakultuuritoodete esimene turuleviimine:

— 1 EUR tonni kohta kuu esimese 50 tonni eest;

— sellest alates 0,5 EUR tonni kohta.

b) Esmane müük kalaturul

— 0,5 EUR tonni kohta kuu esimese 50 tonni eest;

— sellest alates 0,25 EUR tonni kohta.

c) Esmane müük värskusastme ja/või suuruse skaala puudumise või ebapiisavuse korral vastavalt määrustele (EMÜ) nr 103/76 ja (EMÜ) nr 104/76:

— 1 EUR tonni kohta kuu esimese 50 tonni eest;

— sellest alates 0,5 EUR tonni kohta.

Komisjoni määruse (EMÜ) nr 3703/85 II lisas nimetatud liikidelt kogutav lõiv ei tohi ületada 50 EUR saadetise kohta.

Liikmesriigid koguvad kala- ja akvakultuuritoodete töötlemise eest 0,5 EUR tonni kohta.

▼B

V LISA

ÜHENDUSSE TOODAVATE KAUPADE JA ELUSLOOMADE AMETLIKE KONTROLLIDEGA SEOTUD TEGEVUSED NING LÕIVUDE VÕI MAKSUDE MIINIMUMTARIIFID

A JAGU: TEGEVUSED VÕI KONTROLLID

Direktiividega 97/78/EÜ ja 91/496/EMÜ reguleeritud tegevuse, mille eest liikmesriigid koguvad praegusel ajal lõivu vastavalt direktiivile 85/73/EMÜ.

B JAGU: LÕIVUD JA MAKSUD

I PEATÜKK

Imporditud liha suhtes kohaldatavad lõivud

Ametliku kontrolli lõivu miinimumtariifid lihasaadetise impordil on fikseeritud järgmiselt:

— 55 EUR saadetise kohta, kuni kuus tonni,

ja

— sellest alates 9 EUR tonni kohta, kuni 46 tonni,

või

— 420 EUR saadetise kohta, üle 46 tonni.

II PEATÜKK

IMPORDITUD KALATOODETE SUHTES KOHALDATAVAD LÕIVUD

1. Ametliku kontrolli minimaalne lõiv kalatoodete saadetise impordil on fikseeritud järgmiselt:

   — 55 EUR saadetise kohta, kuni kuus tonni,

   ja

   — sellest alates 9 EUR tonni kohta, kuni 46 tonni,

   või

   — 420 EUR saadetise kohta, üle 46 tonni.

2. Eespool nimetatud summa ametliku kontrolli eest kalatoodete segalastiveo saadetise impordil on järgmine:

   — 600 EUR laeva kohta, mille kalatoodete last on kuni 500 tonni,

   — 1 200 EUR laeva kohta, mille kalatoodete last on kuni 1 000 tonni,

   — 2 400 EUR laeva kohta, mille kalatoodete last on kuni 2 000 tonni,

   — 3 600 EUR laeva kohta, mille kalatoodete last on üle 2 000 tonni.

3. Kalatoodete suhtes, mis on püütud nende looduslikus keskkonnas ja kolmanda riigi lipu all sõitva kalalaeva poolt otse maale toimetatud, kohaldatakse IV lisa B jao V peatüki punkti a sätteid.

III PEATÜKK

LIHATOODETE, KODULINNULIHA, ULUKILIHA, KÜÜLIKULIHA, TEHISTINGIMUSTES PEETAVATE ULUKITE LIHA, KÕRVALSAADUSTE JA LOOMSE PÄRITOLUGA SÖÖDA SUHTES KOHALDATAVAD LÕIVUD JA MAKSUD

1. Muude kui I ja II peatükis nimetatud loomsete saaduste saadetise või loomse päritoluga kõrvalsaaduste saadetise või söödasaadetise impordi ametliku kontrolli jaoks on kehtestatud järgmine minimaalne lõiv:

   — 55 EUR saadetise kohta, kuni kuus tonni,

   ning

   — sellest alates 9 EUR tonni kohta, kuni 46 tonni,

   või

   — 420 EUR saadetise kohta, üle 46 tonni.

▼B

2. Muude kui I ja II peatükis nimetatud loomsete saaduste segalastiveo saadetise või loomse päritoluga kõrvalsaaduste segalastiveo saadetise või segalastiveo söödasaadetise impordi ametliku kontrolli puhul on eespool nimetatud summa järgmine:

   — 600 EUR laeva kohta, mille toodete last on kuni 500 tonni,

   — 1 200 EUR laeva kohta, mille toodete last on kuni 1 000 tonni,

   — 2 400 EUR laeva kohta, mille toodete last on kuni 2 000 tonni,

   — 3 600 EUR laeva kohta, mille toodete last on üle 2 000 tonni.

IV PEATÜKK

KAUBA JA ELUSLOOMADE ÜHENDUSEST TRANSIITVEO SUHTES KOHALDATAVAD LÕIVUD

Kauba ja elusloomade transiitveol läbi ühenduse on ametlike kontrollide lõivude või maksude kehtestatud miinimumtariif 30 EUR, millele lisandub 20 EUR veerandtunni kohta iga kontrollis osaleva töötaja eest.

V PEATÜKK

IMPORDITUD ELUSLOOMADE SUHTES KOHALDATAVAD LÕIVUD

1. Ametliku kontrolli lõiv elusloomade saadetise impordil on fikseeritud järgmiselt:

   a) veiste, hobuslaste, sigade, lammaste, kitsede, kodulindude, küülikute, väikeste jahilindude ja väikeulukite ning järgmiste maismaaimetajate puhul: metssead ja mäletsejad:

      — 55 EUR saadetise kohta, kuni kuus tonni,

      ning

      — sellest alates 9 EUR tonni kohta, kuni 46 tonni,

      või

      — 420 EUR üle 46 tonnise saadetise kohta;

   b) muude loomaliikide puhul tegelikud inspekteerimiskulud väljendatuna ühe imporditud looma või tonni kohta:

      — 55 EUR saadetise kohta, kuni 46 tonni,

      või

      — 420 EUR üle 46 tonnise saadetise kohta,

      eeldades, et seda miinimumtariifi ei kohaldata komisjoni otsuses 92/432/EMÜ nimetatud liikide impordi suhtes.

2. Liikmesriigi taotluse alusel, millele on lisatud vajalikud tõendusdokumendid, ja direktiivi 89/662/EMÜ artikliga 18 sätestatud korras võib teatavatest kolmandatest riikidest tulevale impordile kohaldada madalamat lõivu.

▼B

VI LISA

LÕIVUDE ARVUTAMISEL ARVESSE VÕETAVAD KRITEERIUMID

1. Ametlike kontrollidega seotud töötajate palgad.
2. Ametlike kontrollidega seotud töötajate kulud, sealhulgas kulud vahenditele, tööriistadele, seadmetele, koolitusele, reisimisele ja seonduvad kulud.
3. Laboratoorsete analüüside tegemise ja proovide võtmise kulud.

▼M1

VII LISA

ÜHENDUSE REFERENTLABORID

I. **Ühenduse sööda- ja toidualased referentlaborid**

1. Ühenduse referentlabor piima ja piimatoodete jaoks

   AFSSA — Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)
   F-94700 Maisons-Alfort
   Prantsusmaa

2. Ühenduse referentlaborid zoonooside (salmonelloosi) analüüsimiseks ja kontrolliks

   Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)
   3720 BA Bilthoven
   Madalmaad

3. Ühenduse referentlabor mereliste biotoksiinide järelevalveks

   Agencia Española de Seguridad Alimentaria (AESA)
   E-36200 Vigo
   Hispaania

4. Ühenduse referentlabor kahepoolmeliste molluskite viirusliku ja bakteriaalse saastatuse järelevalveks

   The laboratory of the Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science (CEFAS)
   Weymouth
   Dorset DT4 8UB
   Ühendkuningriik

5. Ühenduse referentlabor *Listeria monocytogenes*'e jaoks

   AFSSA — Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)
   F-94700 Maisons-Alfort
   Prantsusmaa

6. Ühenduse referentlabor koagulaaspositiivsete stafülokokkide, sh *Staphylococcus aureus*'e jaoks

   AFSSA — Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)
   F-94700 Maisons-Alfort
   Prantsusmaa

7. Ühenduse referentlabor *Escherichia coli*, sh verotoksilise *E. Coli* (VTEC) jaoks

   Istituto Superiore di Sanità (ISS)
   I-00161 Roma
   Itaalia

8. Ühenduse referentlabor kampülobakteri jaoks

   Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA)
   S-751 89 Uppsala
   Rootsi

9. Ühenduse referentlabor parasiitide (eelkõige *Trichinella, Echinococcus*'e ja *Anisakis*'e) jaoks

   Istituto Superiore di Sanità (ISS)
   I-00161 Roma
   Itaalia

10. Ühenduse referentlabor mikroobidevastase resistentsuse jaoks

    Danmarks Fødevareforskning (DFVF)
    DK-1790 København V
    Taani

11. Ühenduse referentlabor loomasöödas sisalduvate loomsete valkude jaoks

    Centre wallon de recherches agronomiques (CRA-W)

▼M1

B-5030 Gembloux
Belgia

12. Ühenduse referentlaborid loomset päritolu toidus esinevate veterinaarravimite jääkide ja saasteainete jaoks

a) Direktiivi 96/23/EÜ I lisa A-rühma 1., 2., 3. ja 4. alarühmas ning B-rühma 2. alarühma punktis d ja B-rühma 3. alarühma punktis d loetletud jääkide jaoks

Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)
3720 BA Bilthoven
Madalmaad

b) Direktiivi 96/23/EÜ I lisa B-rühma 1. alarühmas ja B-rühma 3. alarühma punktis e loetletud jääkide ning karbadoksi ja olakvindoksi jaoks

Laboratoire d'études et de recherches sur les médicaments vétérinaires et les désinfectants
AFSSA — site de Fougères
BP 90203
Prantsusmaa

c) Direktiivi 96/23/EÜ I lisa A-rühma 5. alarühmas ja B-rühma 2. alarühma punktides a, b ja e loetletud jääkide jaoks

Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (BVL)
D-12277 Berlin
Saksamaa

d) Direktiivi 96/23/EÜ I lisa B-rühma 3. alarühma punktis c loetletud jääkide jaoks

Instituto Superiore di Sanità
I-00161 Roma
Itaalia

13. Ühenduse referentlabor transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate (TSEde) jaoks

Määruse (EÜ) nr 999/2001 X lisa peatükis B viidatud labor

The Veterinary Laboratories Agency
Woodham Lane
New Haw
Addlestone
Surrey KT15 3NB
Ühendkuningriik

14. Ühenduse referentlabor loomasöötades kasutatavate söödalisandite jaoks

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. septembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1831/2003 (loomasöötades kasutatavate söödalisandite kohta) ([1]) II lisas viidatud labor

The Joint Research Centre of the European Commission

Geel

Belgia

15. Ühenduse referentlabor geneetiliselt muundatud organismide (GMOde) jaoks

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. septembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1829/2003 (geneetiliselt muundatud toidu ja sööda kohta) ([2]) lisas viidatud labor

The Joint Research Centre of the European Commission

Ispra

Itaalia

([1]) ELT L 268, 18.10.2003, lk 29. Määrust on muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 378/2005 (ELT L 59, 5.3.2005, lk 8).
([2]) ELT L 268, 18.10.2003, lk 1.

▼M1

16. Ühenduse referentlabor toiduainetega kokku puutuda lubatud materjali jaoks

The Joint Research Centre of the European Commission

Ispra

Itaalia

17. Ühenduse referentlaborid pestitsiidijääkide jaoks

a) Teraviljad ja sööt

Danmarks Fødevareforskning (DFVF)
DK-1790 København V
Taani

b) Loomset päritolu toit ja suure rasvasisaldusega tooraine

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Freiburg
Postfach 100462
D-79123 Freiburg
Saksamaa

c) Puu- ja juurviljad, sh suure veesisalduse ja suure happesisaldusega tooraine

Laboratorio Agrario de la Generalitat Valenciana (LAGV)
Grupo de Residuos de Plaguicidas de la Universidad de Almería (PRRG)
LAGV: E-46100 Burjassot-Valencia
PRRG: E-04120 Almería
Hispaania

d) Üksiku jäägi meetodid

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Stuttgart
Postfach 1206
D-70702 Fellbach
Saksamaa

18. Ühenduse referentlabor söödas ja toidus sisalduvate raskemetallide jaoks

The Joint Research Centre of the European Commission

Geel

Belgia

19. Ühenduse referentlabor mükotoksiinide jaoks

The Joint Research Centre of the European Commission

Geel

Belgia

20. Ühenduse referentlabor polütsükliliste aromaatsete süsivesinike (PAH) jaoks

The Joint Research Centre of the European Commission

Geel

Belgia

21. Ühenduse referentlabor söödas ja toidus sisalduvate dioksiinide ja PCBde jaoks

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Freiburg
Postfach 100462
D-79123 Freiburg
Saksamaa

II. **Ühenduse loomatervishoiu- ja elusloomade alased referentlaborid**

1. Ühenduse referentlabor sigade klassikalise katku jaoks

Nõukogu 23. oktoobri 2001. aasta direktiivis 2001/89/EÜ (ühenduse meetmete kohta sigade klassikalise katku tõrjeks) ([1]) viidatud labor.

([1]) EÜT L 316, 1.12.2001, lk 5. Direktiivi on muudetud 2003. aasta ühinemisaktiga.

▼M1

2. Ühenduse referentlabor hobuste Aafrika katku jaoks

Nõukogu 29. aprilli 1992. aasta direktiivis 92/35/EMÜ, milles sätestatakse hobuste aafrika katku kontrollieeskirjad ja tõrjemeetmed, ([1]) viidatud labor.

3. Ühenduse referentlabor linnugripi jaoks

Nõukogu 20. detsembri 2005. aasta direktiivis 2005/94/EÜ (linnugripi tõrjet käsitlevate ühenduse meetmete ning direktiivi 92/40/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta) ([2]) viidatud labor.

4. Ühenduse referentlabor Newcastle'i haiguse jaoks

Nõukogu 14. juuli 1992. aasta direktiivis 92/66/EMÜ, millega kehtestatakse ühenduse meetmed Newcastle'i haiguse tõrjeks, ([3]) viidatud labor.

5. Ühenduse referentlabor sigade vesikulaarhaiguse jaoks

Nõukogu 17. detsembri 1992. aasta direktiivis 92/119/EMÜ, millega seatakse sisse üldised ühenduse meetmed teatavate loomahaiguste tõrjeks ja konkreetsed meetmed seoses sigade vesikulaarhaigusega, ([4]) viidatud labor.

6. Ühenduse referentlabor kalahaiguste jaoks

Nõukogu 24. juuni 1993. aasta direktiivis 93/53/EMÜ, millega kehtestatakse minimaalsed ühenduse meetmed teatavate kalahaiguste tõrjeks, ([5]) viidatud labor.

7. Ühenduse referentlabor kahepoolmeliste molluskite haiguste jaoks

Nõukogu 22. detsembri 1995. aasta direktiivis 95/70/EÜ, millega sätestatakse minimaalsed ühenduse meetmed teatavate kahepoolmelisi limuseid mõjutavate haiguste tõrjeks, ([6]) viidatud labor.

8. Ühenduse referentlabor marutaudi-vastase vaktsineerimise tõhususe järelevalveks

Nõukogu 20. märtsi 2000. aasta otsuses 2000/258/EÜ, millega määratakse eriinstituut, mis vastutab marutaudi vastaste vaktsiinide tõhusust kontrollivate seroloogiliste testide standardiseerimiseks vajalike kriteeriumide kehtestamise eest, ([7]) viidatud labor.

9. Ühenduse referentlabor lammaste katarraalse palaviku jaoks

Nõukogu 20. novembri 2000. aasta direktiivis 2000/75/EÜ, millega kehtestatakse erisätted lammaste katarraalse palaviku tõrjeks ja likvideerimiseks, ([8]) viidatud labor.

10. Ühenduse referentlabor sigade Aafrika katku jaoks

Nõukogu 27. juuni 2002. aasta direktiivis 2002/60/EÜ, millega kehtestatakse erisätted sigade aafrika katku tõrjeks ja muudetakse direktiivi 92/119/EMÜ seoses Tescheni haiguse ja sigade aafrika katkuga, ([9]) viidatud labor.

11. Ühenduse zootehnika-alane referentlabor

Nõukogu 23. juuli 1996. aasta otsuses 96/463/EÜ, millega määratakse asutus, mis vastutab koostöö eest tõupuhaste aretusveiste kontrollimeetodite ja tulemuste hindamise ühtlustamise eest, ([10]) viidatud labor.

([1]) EÜT L 157, 10.6.1992, lk 19. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 806/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 1).
([2]) ELT L 10, 14.1.2006, lk 16.
([3]) EÜT L 260, 5.9.1992, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 806/2003.
([4]) EÜT L 62, 15.3.1993, lk 69. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 806/2003.
([5]) EÜT L 175, 19.7.1993, lk 23. Direktiivi on muudetud 2003. aasta ühinemisaktiga.
([6]) EÜT L 332, 30.12.1995, lk 33. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 806/2003.
([7]) EÜT L 79, 30.3.2000, lk 40. Otsust on muudetud komisjoni otsusega 2003/60/EÜ (EÜT L 23, 28.1.2003, lk 30).
([8]) EÜT L 327, 22.12.2000, lk 74.
([9]) EÜT L 192, 20.7.2002, lk 27. Direktiivi on muudetud 2003. aasta ühinemisaktiga.
([10]) EÜT L 192, 2.8.1996, lk 19.

▼**M1**

12. Ühenduse referentlabor suu- ja sõrataudi jaoks

Nõukogu 29. septembri 2003. aasta direktiivis 2003/85/EÜ (ühenduse meetmete kohta suu- ja sõrataudi tõrjeks, millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 85/511/EMÜ ja otsused 89/531/EMÜ ja 91/665/EMÜ ning muudetakse direktiivi 92/46/EMÜ) ([1]) viidatud labor.

13. Ühenduse referentlabor brutselloosi jaoks

AFSSA — Laboratoire d'études et de recherches en pathologie animale et zoonoses
F-94700 Maisons-Alfort
Prantsusmaa

([1]) ELT L 306, 22.11.2003, lk 1. Direktiivi on muudetud komisjoni otsusega 2005/615/EÜ (ELT L 213, 18.8.2005, lk 14).

▼B

VIII LISA

EESKIRJADE RAKENDAMINE, MIS JÄÄVAD KEHTIMA ARTIKLI 61 ALUSEL

1. Eeskirjade rakendamine nõukogu direktiivi 70/373/EMÜ (sööda ametlikuks kontrolliks vajalike ühenduse proovivõtu- ja analüüsimeetodite kehtestamise kohta) alusel

   a) Komisjoni 15. juuni 1971. aasta esimene direktiiv 71/250/EMÜ, millega kehtestatakse ühenduse analüüsimeetodid söötade ametlikuks kontrollimiseks; ([1])

   b) komisjoni 18. novembri 1971. aasta teine direktiiv 71/393/EMÜ, millega kehtestatakse ühenduse analüüsimeetodid söötade ametlikuks kontrollimiseks; ([2])

   c) komisjoni 27. aprilli 1972. aasta kolmas direktiiv 72/199/EMÜ, millega kehtestatakse ühenduse analüüsimeetodid söötade ametlikuks kontrollimiseks; ([3])

   d) komisjoni 5. detsembri 1972. aasta neljas direktiiv 73/46/EMÜ, millega kehtestatakse ühenduse analüüsimeetodid söötade ametlikuks kontrollimiseks; ([4])

   e) komisjoni 1. märtsi 1976. aasta esimene direktiiv 76/371/EMÜ, millega kehtestatakse ühenduse proovivõtumeetodid söötade ametlikuks kontrollimiseks; ([5])

   f) komisjoni 1. märtsi 1976. aasta seitsmes direktiiv 76/372/EMÜ, millega kehtestatakse ühenduse analüüsimeetodid söötade ametlikuks kontrollimiseks; ([6])

   g) komisjoni 15. juuni 1978. aasta kaheksas direktiiv 78/633/EMÜ, millega kehtestatakse ühenduse analüüsimeetodid söötade ametlikuks kontrollimiseks; ([7])

   h) komisjoni 31. juuli 1981. aasta üheksas direktiiv 81/715/EMÜ, millega kehtestatakse ühenduse analüüsimeetodid söötade ametlikuks kontrollimiseks; ([8])

   i) komisjoni 25. juuli 1984. aasta kümnes direktiiv 84/425/EMÜ, millega kehtestatakse ühenduse analüüsimeetodid söötade ametlikuks kontrollimiseks; ([9])

   j) komisjoni 28. juuli 1993. aasta üheteistkümnes direktiiv 93/70/EMÜ, millega kehtestatakse ühenduse analüüsimeetodid söötade ametlikuks kontrollimiseks; ([10])

   k) komisjoni 17. detsembri 1993. aasta kaheteistkümnes direktiiv 93/117/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse analüüsimeetodid söötade ametlikuks kontrollimiseks; ([11])

   l) komisjoni 3. septembri 1998. aasta direktiiv 98/64/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse analüüsimeetodid aminohapete, toorõli ja -rasva ja olakvindoksi määramiseks söödas; ([12])

   m) komisjoni 23. detsembri 2003. aasta direktiiv 2003/126/EÜ loomse päritoluga osiste määramise analüüsimeetodi kohta söötade ametlikul kontrollimisel; ([13])

([1]) EÜT L 155, 12.7.1971, lk 13. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 1999/27/EÜ (EÜT L 118, 6.5.1999, lk 36).
([2]) EÜT L 279, 20.12.1971, lk 7. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 98/64/EÜ (EÜT L 257, 19.9.1998, lk 14).
([3]) EÜT L 123, 29.5.1972, lk 6. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 1999/79/EÜ (EÜT L 209, 7.8.1999, lk 23).
([4]) EÜT L 83, 30.3.1973, lk 21. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 1999/27/EÜ.
([5]) EÜT L 102, 15.4.1976, lk 1.
([6]) EÜT L 102, 15.4.1976, lk 8. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 94/14/EÜ (EÜT L 94, 13.4.1994, lk 30).
([7]) EÜT L 206, 29.7.1978, lk 43. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 84/4/EMÜ (EÜT L 15, 18.1.1984, lk 28).
([8]) EÜT L 257, 10.9.1981, lk 38.
([9]) EÜT L 238, 6.9.1984, lk 34.
([10]) EÜT L 234, 17.9.1993, lk 17.
([11]) EÜT L 329, 30.12.1993, lk 54.
([12]) EÜT L 257, 19.9.1998, lk 14.
([13]) ELT L 339, 24.12.2003, lk 78.

▼B

n) komisjoni 20. aprilli 1999. aasta direktiiv 1999/27/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse analüüsimeetodid amprooliumi, diklasuriili ja karbadoksi määramiseks söötades; ([1])

o) komisjoni 23. juuli 1999. aasta direktiiv 1999/76/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse analüüsimeetod naatriumlasalotsiidi määramiseks söötades; ([2])

p) komisjoni 6. juuli 2000. aasta direktiiv 2000/45/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse analüüsimeetodid A-vitamiini, E-vitamiini ja trüptofaani määramiseks söötades; ([3])

q) 26. juuli 2002. aasta direktiiv 2002/70/EÜ, millega kehtestatakse nõuded dioksiinide ja dioksiinitaoliste PBCde taseme määramiseks söötades ([4]).

2. Eeskirjade rakendamine, mis tuginevad nõukogu 25. oktoobri 1995. aasta direktiivile 95/53/EÜ, milles määratakse kindlaks loomasöötade ametlikku kontrollimist reguleerivad põhimõtted

Komisjoni 10. septembri 1998. aasta direktiiv 98/68/EÜ, millega kehtestatakse nõukogu direktiivi 95/53/EÜ artikli 9 lõikes 1 ettenähtud dokumendivorm ja teatavad söötade kolmandatest riikidest ühendusse toomise kontrolli nõuded. ([5])

([1]) EÜT L 118, 6.5.1999, lk 36.
([2]) EÜT L 207, 6.8.1999, lk 13.
([3]) EÜT L 174, 13.7.2000, lk 32.
([4]) EÜT L 209, 6.8.2002, lk 15.
([5]) EÜT L 261, 24.9.1998, lk 32.